

De H. Maagd Maria
in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil

31 ONDERRICHTINGEN
VAN DE HEMELSE KONINGIN

Luisa Piccarreta

De kleine dochter van de Goddelijke Wil

Dit Boekje bevat

31 Lessen van de H. Maagd Maria

(1 les voor elk van de 31 dagen)

Zij zijn gekozen uit het Boek

De H. Maagd Maria

in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil

Deze teksten zijn voor privé-gebruik, in afwachting van de officiële vertaling.

De Koningin van de Hemel in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil

Dag 1- De eerste stap van de Goddelijke Wil in de Onbevleete Ontvangenis van de H. Maagd Maria.

(...) Hoe verlang ik ernaar een kind te hebben, dat enkel wil leven in de Goddelijke Wil!

Mijn kind, wil jij Mij tevreden stellen?

Leg dan je hart, je wil, je ganse zijn in mijn moederlijke handen, opdat ik

- je kan voorbereiden, en je volgzaam maken,
- je kan versterken en je kan leegmaken van alles

zodat ik je volledig kan vullen met het Licht van de Goddelijke Wil en in jou zijn goddelijk Leven vormen.

Leg dan je hoofd op het hart van je hemelse Moeder.

En luister aandachtig naar mij,

zodat mijn sublieme lessen je doen beslissen

- nooit je eigen wil te doen, maar **altijd Gods'Wil** (...)

Je moet weten, dat ik mijn menselijke wil enkel kende om hem als eerbewijs op elk moment aan mijn Schepper als offer aan te bieden. Mijn leven was volledig in de Goddelijke Wil.

Vanaf het eerste ogenblik van mijn Ontvangenis

- werd ik gevormd, beleefd en gedompeld in zijn Licht,

De kracht van de Goddelijke Wil zuiverde mijn menselijk zaad

- ***zodat ik ontvangen werd zonder erfzonde.***

Mijn Ontvangenis was zo rein en zo eervol,

dat zij de glorie van de goddelijke Familie was.

Dit gebeurde omdat het almachtige Fiat zich over mijn zaad uitstortte.

Rein en heilig werd ik ontvangen. Indien de Goddelijk Wil zich niet, zo zacht als een moeder, over mijn zaad uitgestort had om de gevolgen van de erfzonde te verhinderen, dan had mij ook hetzelfde treurige lot getroffen van de andere mensen die met de erfzonde ontvangen zijn.

De eerste oorzaak was dus enkel ***de Goddelijke Wil***. *Aan Hem komt alle dank, glorie en eer toe, dat ik zonder erfzonde ontvangen werd* (...)

Dag 2 - De tweede stap van de Goddelijke Wil in de Koningin van de Hemel. De eerste glimlach van de H. Drievuldigheid aan de Onbevleete Maagd Maria.

Nauwelijks was het Goddelijk Fiat over mijn zaad gevloeid om de droevige gevolgen van de erfschuld te verhinderen, of de Godheid glimlachte.

En zij was intens verheugd toen Zij in mijn menselijk zaad, de zuivere en heilige mensheid zag, zoals deze bij de schepping uit hun scheppende handen tevoorschijn kwam (...)

Het Goddelijk Fiat voltrok de tweede stap in mij. Het bracht mijn gereinigd en geheiligd menselijk zaad bij de Godheid. Zo kon de Godheid zich bij mijn ontvangen in stromen over mijn kleinheid uitstorten. De Godheid zag in mij haar scheppend Werk, heilig en zuiver. En Zij glimlachte blij.

En om mij te vieren, goot *de hemelse Vader over mij zeeën van Macht, - de Zoon zeeën van Wijsheid, - de H. Geest zeeën van Liefde.*

Zo werd ik ontvangen in het oneindige Licht van de Goddelijke Wil.

Ik werd gevormd in het midden van deze goddelijke zeeën.

Mijn kleinheid kon Hem niet bevatten. En ik vormde zeer hoge golven - om de Vader, de Zoon en de H. Geest als eerbetoon mijn liefde en aanbidding terug te sturen.

De H. Drievuldigheid was één en al oog voor mij. Zij bewonderde mij, glimlachte en streelde mij. En om zich niet te laten overtreffen in Liefde, zond Zij mij nog andere oceanen.

Deze maakten mij zo mooi dat van zodra mijn kleine mensheid gevormd was, ik de wonderbare gave bezat om mijn Schepper in extase te brengen.

En Hij liet zich ook in vervoering brengen. Tussen God en mij was het altijd feest. Wij hebben elkaar nooit iets geweigerd.

Ik heb Hem nooit iets geweigerd en Hij mij ook niet.

Maar weet je wie mij deze kracht om in vervoering te brengen verleende?

De Goddelijke Wil die als Leven in mij heerste!

Hierdoor bezat ik de Kracht van het hoogste Wezen.

En Wij hadden een gelijke Kracht om elkaar in vervoering te brengen.

Dag 3 - De derde stap van de Goddelijke Wil in de Koningin van de Hemel. De Schepping riep mij uit tot Koningin van Hemel en aarde.

(...) De Godheid had mij toegelachen en mijn Ontvangenis gevierd.
Nu voltrok het hoogste Fiat de derde stap in mijn mensheid, zo gans klein als ik was.

En Zij tooide mij met goddelijk verstand.

Zij zette de ganse schepping in feestvreugde en liet mij door alle geschapen dingen als Koningin erkennen.

Zij herkenden in mij het Leven van de Goddelijke Wil.

En het ganse universum wierp zich aan mijn voeten neer,
- alhoewel ik zeer klein was en nog niet geboren.

De zon huldigde mij en lachte mij toe met haar licht.

Het hemelgewelf vierde mij met haar sterren die mij met hun zachte en zoete glinsteringen toelachten en een kroon rond mijn hoofd vormden.

De zee vierde mij met haar golven die vredevol op en neer gingen.

Er was geen enkel geschapen ding dat zich niet aansloot bij de glimlach en de feestvreugde van de heilige Drievuldigheid.

Allen erkenden mijn heerschappij, mijn macht en mijn bevelen.

En allen waren geëerd om, na zovele honderden jaren, in mij hun Koningin te vinden. Door zich uit de Goddelijke Wil terug te trekken, was Adam immers het koningschap en het bevelrecht verloren.

De ganse Schepping riep mij uit tot Koningin van Hemel en aarde.

Wanneer de Goddelijke Wil in een ziel regeert, doet Hij geen kleine dingen, maar grote. Hij wil al zijn goddelijke Voorrechten in dit schepsel verenigen.

En alles wat voortgekomen is uit zijn almachtig Fiat omringt de ziel en luistert gehoorzaam naar haar bevelen.

Wat heeft het Goddelijk Fiat mij niet geschonken! (...)

Het gaf mij alles. Hemel en aarde waren in mijn macht.

Ik voelde mij heerseres over alles, zelfs over mijn Schepper.

Dag 4 - De vierde stap van de Goddelijke Wil in de Koningin van de Hemel. De Test: “Van jou verlang Ik jouw wil.”

Dezelfde Goddelijke Wil die in de Goddelijke Personen regeerde, heerste ook in mij. Wij konden onmogelijk van elkaar gescheiden worden. Wij glimlachten steeds naar mekaar en wij waren altijd in feestvreugde.

Ik zag in dat *Zij van mij niet volledig zeker konden zijn* zonder dat ik eerst een proef aflegde. De test is de vlag die naar de overwinning voert. Hij brengt alle gaven die God ons wil geven, in veiligheid. Hij maakt rijp en stelt de ziel in staat tot grote veroveringen.

Ik zag ook *de noodzaak van deze test* in. Ik wilde immers aan mijn Schepper die mij zovele zeeën van genaden geschonken had, mijn trouw betuigen. Deze daad werd het offer van gans mijn leven.

Hoe mooi is het te kunnen zeggen:
”U hebt mij bemind en ik heb U bemind.”
Zonder test kan dit niet gezegd worden.

Het Goddelijk Fiat openbaarde mij de schepping van de onschuldige en heilige mens. Ook voor hem was alles gelukzaligheid. Hij had het bevelrecht over de ganse schepping. En alle elementen gehoorzaamden hem onmiddellijk. De Goddelijke Wil regeerde in Adam. Hierdoor was hij niet te scheiden van zijn Schepper.

God wou in Adam een daad van trouw zien als dank voor de zovele goede dingen die Hij hem gegeven had. Hij gebod hem om één vrucht tussen de zovele in dit aards paradijs niet aan te raken. God wilde hem aan deze test onderwerpen om de onschuld, de heiligheid en het geluk van de eerste mens te bevestigen, vooraleer Hij hem de heerschappij over het ganse universum toekende.

Onder de vele vruchten die er waren in het aards paradijs, gebod God hem enkel “één” vrucht niet aan te raken. Maar Adam doorstond deze test niet.

En aangezien hij niet trouw was, kon God hem niet vertrouwen.

Hierdoor verloor Adam het bevelrecht, de onschuld en het geluk.
Er kan gezegd worden dat hij de ganse schepping onderste boven zette.

Ik zag de verschrikkelijke gevolgen van de menselijke wil in Adam en zijn nakomelingen. En ik, je hemelse moeder, alhoewel ik nauwelijks ontvangen was, weende bittere en hete tranen over de gevallen mensen.

Toen de Goddelijke Wil mij zag wenen, vroeg Hij mij om Hem als test mijn menselijke wil te geven. Het Goddelijke Fiat zei mij:

“Ik verlang van jou niet, *dat je een vrucht niet aanraakt*, zoals ik Adam vroeg. *Van jou verlang Ik jouw wil*. Je zal hem behouden, onder de heerschappij van mijn Goddelijke Wil, alsof je hem niet hebt. De Goddelijke Wil zal jouw Leven zijn. Hij zal zich zeker voelen dat Hij in jou kan handelen zoals Hij dit wil.”

Zo verwezenlijkte het hoogste Fiat de vierde stap in mijn ziel:
Zij verlangde als test mijn wil.
Zij verwachtte mijn Fiat en het aanvaarden van deze test.

**Dag 5 - De vijfde stap van de Goddelijke Wil in de Koningin van de Hemel. De overwinning in de test.
Ik zweerde nooit mijn eigen wil te gebruiken.**

Toen de Allerhoogste mijn menselijke wil verlangde, begreep ik
- het grote onheil dat de menselijke wil in een schepsel kan aanrichten,
- hoe deze wil alles in gevaar brengt, ook de mooiste werken van de Schepper.

Het schepsel met een menselijke wil is onstandvastig, zwak, veranderlijk en ongeordend.

Toen God de mens schiep was hij van nature verenigd met de Goddelijke Wil. Deze Wil is de kracht, de eerste drijfveer, de steun en het voedsel van het Leven in de Goddelijke Wil.

Wanneer wij de Goddelijke Wil niet in onze wil laten leven, dan wijzen wij alle goederen en alle rechten af
- die wij van God bij onze schepping gekregen hebben.

Ik verstond

- de zware beledigingen die God aangedaan worden, en ook
- het onheil dat de mens zichzelf aandoet.

En ik had een zeer grote afkeer en angst voor mijn eigen wil,
- die ik terecht vreesde.

Adam was immers door God onschuldig geschapen.

Hij had door zijn eigen wil alle onheil over zichzelf
- en alle generaties afgeroepen.

Ik, je Moeder, gegrepen door de schrik,
- maar nog meer uit liefde voor mijn Schepper,
zweerde nooit mijn eigen wil te volgen.

Om zekerder te zijn en mijn offerbereidheid nog meer te tonen aan Hem,
- die mij zovele zeeën van genaden en voorrechten geschonken had,
nam ik mijn menselijke wil en ik bond hem vast aan de voet van de goddelijke Troon, als blijk van mijn voortdurende liefde en offerbereidheid.

En ik zweerde, nooit, geen enkel ogenblik van mijn leven, mijn eigen wil te gebruiken, maar altijd de Goddelijke Wil.

Mijn kind, misschien lijkt je dit offer, te leven zonder mijn wil, niet groot.
Ik zeg je dat geen enkel offer het mijne evenaart.
Alle andere offers in de wereldgeschiedenis zijn schaduwen vergeleken met het mijne.

Zich één dag opofferen, één keer wel en een andere keer niet,
- is gemakkelijk.

Zich elk moment opofferen,
- in elke daad,
- in het goede dat je een heel leven lang wil doen,
- zonder je eigen wil te laten naar boven komen,
is het offer van alle offers.

Dat is het grootste getuigenis en de zuiverste liefde,
- doordrongen van de Goddelijke Wil,
dat aan onze Schepper kan aangeboden worden.

*Dit offer is zo groot, dat God van een mens niet meer kan verlangen.
En het schepsel kan geen groter offer voor zijn Schepper vinden.*

Toen ik aan mijn Schepper het geschenk van mijn wil aanbood, voelde ik mij overwinnares in de test die mij gevraagd was.
En God voelde zich Overwinnaar van mijn menselijke wil.

God verwachtte mijn test. Hij wou een ziel die zonder eigen wil leefde,
- om de toestand van het menselijke geslacht terug in goede banen te leiden - en om mild en barmhartig te kunnen zijn.

Dag 6 - De zesde stap van de Goddelijke Wil in de Koningin van de Hemel. Het Goddelijk Fiat maakte mij eigenares van alle goddelijke Eigenschappen.

Mijn dochter, na de gewenste proef was de Godheid van mij overtuigd. Allen geloven dat ik geen enkele test af te leggen had en dat God enkel dit grote wonder van zonder erfzonde ontvangen te zijn, in mij bewerkte.

Hoe vergissen zij zich! Integendeel,
Hij heeft van mij een test verlangd die Hij van niemand verlangd heeft.

En dit heeft Hij terecht gedaan en met de hoogste wijsheid.
Aangezien het eeuwige Woord in mij zou neerdalen, was het passend
- dat er geen erfzonde in mij aanwezig was, en ook
- dat er geen werkzame menselijke wil aanwezig was.

Het is voor God onmogelijk om in een schepsel neer te dalen waarin de menselijke wil actief is. Vandaar dat Hij mij aan deze test onderwierp.
En Hij verlangde mijn wil gedurende geheel mijn leven
- om in mijn ziel het Rijk van de Goddelijke Wil te vestigen.
Nadat dit Rijk in mij aanwezig was, kon God in mij doen wat Hij wou.

Hij kon mij alles geven. En ik kan zeggen dat Hij mij niets kon weigeren.

Mijn dochter, na de triomf in deze test, zette de Goddelijke Wil de zesde stap in mijn ziel. Hij liet mij alle goddelijke Eigenschappen in bezit nemen, voor zover dit voor een schepsel mogelijk en voorstelbaar is.

Alles behoorde mij toe, Hemel en aarde, ja, God zelf, wiens Wil ik bezat.

Ik voelde mij de eigenares van
- de goddelijke Heiligheid, Liefde, Schoonheid,
- Wijsheid en goddelijke Goedheid.

Ik voelde mij koningin over alles.

Ik was geen vreemde in het huis van mijn hemelse Vader.

Ik voelde zeer levendig zijn vaderschap en ook het grootste geluk zijn trouwe dochter te zijn.

Ik kan zeggen dat ik opgroeide op de vaderlijke knieën van God.

En ik kende geen andere liefde, noch wetenschap dan deze die rechtstreeks van mijn Schepper kwamen.

Wie kan zeggen wat de Goddelijke Wil in mij bewerkte?

Hij verhief mij zo hoog. Hij maakte mij zo mooi dat zelfs de engelen verstomden en niet wisten waar aan te vangen en hoe over mij te spreken.

Mijn liefste dochter, toen de Goddelijke Wil mij alles in bezit liet nemen, voelde ik mij de eigenares van alles en allen.

Met zijn Almacht, Oneindigheid en Wijsheid, plaatste de Goddelijke Wil alle schepselen in mij. En ik bereidde een plaatsje voor elk van hen.

Sinds mijn ontvangenis droeg ik jou in mijn hart.

Hoezeer beminde ik jou en bemin ik je nog steeds.

Ik beminde je zozeer dat ik als moeder voor jou optrad bij God.

Mijn gebeden en smeekbeden waren voor jou.

Ik was een echte moeder voor jou.

En in de koorts van mijn Moederschap zei ik:

Hoe wens ik mijn dochter eigenares te zien van alles, net zoals ik het ben.

**Dag 7 - De Koningin van de Hemel
bekomt de Scepter van de Heerschappij.
De Allerheiligste Drievuldigheid maakt haar tot secretaresse.**

Toen ik het Rijk van de Goddelijke Wil in bezit nam, waren Zijn Stappen in mij volbracht. En Zijn volledig en volkomen Leven begon in mijn ziel.

Tot welke goddelijke Hoogten verhief mij de Allerhoogste!
De Hemelen konden mij niet bereiken, noch bevatten.
Het licht van de zon was gering tegenover mijn Licht.
Geen enkel geschapen wezen evenaarde mij.

Ik stak de goddelijke zeeën over alsof zij de mijne waren.
De Hemelse vader, de Zoon en H. Geest verlangden ernaar mij in hun armen te nemen en zich te verheugen in hun kleine dochter. Zij waren zo gelukkig als ik Hen beminde en hun hoogste Heiligheid aanbad.

Mijn liefde, mijn gebed en mijn aanbidding kwamen vanuit het binnenste van mijn ziel, vanuit het centrum van de Goddelijke Wil.

De H. Drievuldigheid zag hoe uit mij golven van goddelijke Liefde, welriekende Geuren en ongewone Vreugden tevoorschijn kwamen, uit het binnenste van de Hemel.
Hun eigen Goddelijke Wil had deze in mijn kleinheid gevormd.

Zij herhaalden voortdurend:

“Geheel mooi, geheel zuiver, geheel heilig is onze kleine dochter.

Haar woorden zijn kettingen die ons binden.

Haar blikken zijn pijlen die ons verwonden.

Haar hartslagen treffen ons zoals pijlen en maken ons dronken van liefde.”

Zij zagen hoe de Kracht en de Macht van de Goddelijke Wil uit mij stroomde. Zij maakten ons onafscheidbaar.

Daarom noemden Zij mij: „onze onoverwinnelijke Dochter, die ook de overwinning over het Goddelijk Wezen zal behalen.”

In een uitbundige Liefde voor mij **zei de Godheid tot mij:**

“Onze geliefde dochter, onze Liefde houdt het niet meer uit.

Zij verstikt als Wij u niet onze geheimen kunnen toevertrouwen.

Daarom kiezen Wij u tot onze trouwe secretaresse.
Aan u willen Wij ons ons verdriet en onze besluiten toevertrouwen.

Wij willen ten koste van alles de mensheid redden.
Zie hoe zij de afgrond tegemoet gaat!
Haar rebellerende wil trekt haar voortdurend naar het slechte.
Zonder het Leven, de Kracht en de Steun van onze Goddelijke Wil is zij
van de weg van haar Schepper afgedwaald en kruipt rond over de aarde,
zwak, ziek, en vol ondeugden.

Er is geen andere middenweg,
- noch een andere uitweg om de mensen te redden,
dan *dat het eeuwige Woord afdaalt,*
- *een menselijk omhulsel aanneemt,*
- zijn ellende, zijn zonden op zich neemt,
- zich met hem verbreedert,
- hem door wegen van Liefde en onbeschrijfelijk Lijden overwint
om hem met zoveel vertrouwen in onze Vaderlijke armen terug te brengen.

Het lot van de mensen doet ons zoveel pijn!
Onze Pijn is zo groot en wij kunnen haar aan niemand toevertrouwen.

De Goddelijke Wil heerst niet in hen en hierdoor kunnen zij
- noch ons Lijden, noch de grote ellende van de in zonde gevallen mensen
begrijpen.

Jij bezit ons Fiat. En jij kan dit verstaan
Daarom willen Wij
- *aan jou als onze secretaresse onze geheimen onthullen, en*
- *de scepter van het Bevelrecht in uw handen leggen,*

zodat jij over alles heerst en regeert,
en jouw heerschappij God en de mensen overwint.
Jij zal hen terugbrengen bij Ons, als onze kinderen,
- hersteld in jouw moederlijk hart.”

Wie kan je zeggen, liefste kind, wat mijn hart voelde na deze Woorden!
Een intens diepe smart opende zich in mij.
Ik nam het besluit, al zou het mijn leven kosten,
God en de mensen te overwinnen en hen samen te brengen.

**Dag 8 - “Wij geven aan u de opdracht
om het lot van de mensheid in veiligheid te brengen.”**

Ik vertoefde in de armen van de Godheid. Zij verwachtten mij en vierden feest als Zij mij zagen. Zij beminden mij zozeer dat Zij, telkens Zij mij zagen, zeeën van Liefde en Heiligheid in mijn ziel uitstortten.

Ik herinner mij niet dat ik Hen ooit verliet, zonder dat Zij mij nieuwe verrassende geschenken geschonken hadden. Terwijl ik in hun armen was, bad ik voor de mensheid. En zeer dikwijls weende en smeekte ik onder tranen en zuchten voor jou, voor allen.

Ik weende omwille van de opstandige menselijke wil, die tot slaaf en ongelukkig maakt.

Mijn zoon, mijn dochter, zo ongelukkig zien, deed mij bittere tranen wenen die op de handen van onze Vader vloeiden.

Geroerd door mijn wenen, zei de Godheid tot mij:

“Onze liefste dochter,

- jouw liefde bindt Ons,

- jouw tranen verzachten het vuur van de goddelijke Gerechtigheid,

- jouw gebeden trekken Ons zozeer naar de schepselen toe, dat Wij niet kunnen weerstaan.

***Daarom geven Wij aan jou de opdracht
om het lot van de mensheid in veiligheid te brengen.***

Jij zal onder hen onze gevolmachtigde zijn. Aan jou vertrouwen Wij hun zielen toe.

Jij zal onze rechten verdedigen, die door hun fout geschonden zijn.

Jij zal bemiddelen tussen Ons en hen en langs beide kanten herstellen.

***In jou zien Wij de onoverwinnelijke Kracht van onze Goddelijke Wil,
die in jou bidt en weent (...)***

Wie kan jou weerstaan?

Jouw gebeden zijn bevelen. Jouw tranen heersen over ons Goddelijk Wezen.

Lieve dochter, ga door met het vervullen van je opdracht!

Mijn klein hartje voelde zich smelten van liefde door deze zo lieve manier waarop God met mij sprak. En vol liefde, nam ik deze opdracht aan.

Ik zei:

“Hoogste Majesteit, ik ben in uw armen. Beschik over mij zoals U het wil. Ik offer U ook mijn leven. Indien ik zovele levens had als er schepselen zijn, dan zou ik hen allemaal aan U geven, om allen veilig in uw vaderlijke armen te brengen (...)”

Zonder te weten dat ik de Moeder van het Goddelijk Woord zou zijn, voelde ik in mij een dubbel moederschap:

- moederschap tegenover God om zijn rechten te verdedigen,
- moederschap voor de schepselen om hen te redden.

Ik voelde mij als Moeder van allen.

De Goddelijke Wil, Die geen geïsoleerde werken kan verrichten, bracht

- God in mij en
- ook alle schepselen uit alle tijden.

In mijn moederhart

- voelde ik hoe God beledigd werd en herstel hiervoor verlangde, en
- zag ik ook de mensen onder de heerschappij van de goddelijke Gerechtigheid.

Hoeveel tranen heb ik geweend!

**Dag 9 - “Maria, in jouw handen
heb Ik het lot van de mensheid gelegd. Ik benoem je
tot Vrede-Stichteres tussen Ons en de menselijke familie.”**

Hoe mooi is het om door God bemind te worden!

In deze Liefde geniet je gelukzaligheid, heiligheid en oneindige vreugde.
Je voelt je zo mooi!

God zelf is aangetrokken door deze wonderlijke schoonheid die Hij uit
liefde in jou bewerkt heeft.

Ik wilde Hem nabootsen.

Alhoewel ik zo klein was, wilde ik toch niet achterblijven in liefde.
Uit de golven van Liefde, die Hij mij stuurde, vormde ik golven om mijn
Schepper met mijn liefde te bedekken.

En terwijl ik dit deed, glimlachte ik, want ik wist dat mijn liefde nooit zijn
onmetelijke Liefde kon omvatten. Toch wilde ik het proberen.

*En op mijn lippen lag een onschuldige glimlach. De Allerhoogste
glimlachte ook. **Hij verheugde zich en genoot van mijn kleinheid.***

Tijdens onze mooie liefdesbetuigingen herinnerde ik mij het treurig lot van
mijn menselijke familie op aarde, waar ik ook lid van was. Dit deed mij
zoveel verdriet! En ik smeekte dat het eeuwige Woord naar de aarde zou
afdalen om dit te veranderen.

Ik sprak met zo'n medeleven, dat deze glimlach en vreugde in wenen
veranderden. De Allerhoogste liet zich door mijn tranen zeer beroeren,
des te meer omdat het de tranen waren van een zeer klein kindje.

Hij drukte mij aan zijn goddelijk Hart en droogde mijn tranen.

Hij zei:

“Lieve dochter, ween niet. Heb moed.

Ik heb het lot van het menselijk geslacht in jouw handen gelegd.

Ik geef je deze opdracht.

En om je te troosten, benoem Ik je tot:

Vrede-Stichteres tussen Ons en de menselijke familie.

Aan jou is de opdracht gegeven om Ons te verzoenen.

*De kracht van onze Wil, die in jou heerst, dwingt Ons om aan de arme,
gevallen en bedreigde mensheid de vredeskus te geven.”*

Mijn kind, wie kan je zeggen, wat mijn hart voelde bij deze goddelijke Minzaamheid!

Mijn liefde was zo groot dat ik bijna het bewustzijn verloor.
Koortsig verlangde ik naar nog meer liefde om deze liefde te verfrissen.

Als jij jouw wil verbant en aan het Goddelijk Fiat de ereplaats geeft, zal ook jij door je Schepper zo intens bemind worden.

Je zal Hem een zeer grote vreugde bezorgen.

En ook jij zal een vredesband tussen God en de mensen zijn.

Dag 10 - De glorievolle geboorte van de H. Maagd Maria.
**“Mijn geboorte was de ware dageraad
die de nacht van de menselijke wil op de vlucht joeg.”**

Mijn geboorte was een wonder.

Geen enkele geboorte kan vergeleken worden met de mijne.

Ik omvatte

- de Hemel, de Zon van de Goddelijke Wil,

- de aarde van mijn mensheid,

een gezegende en heilige aarde, die de mooiste bloemenpracht voortbracht.

Alhoewel ik pas geboren was bevatte ik het Wonder van alle Wonderen.

De Goddelijke Wil die in mij regeerde plaatste in mij

- de mooiste hemel,

- een Zon, schitterender dan de schepping, waarvan ik de koningin was, en

- een Zee van grenzeloze genaden, die zonder ophouden mompelt:

“Liefde, Liefde voor mijn Schepper.”

Mijn geboorte was de ware dageraad die de nacht van de menselijke wil op de vlucht joeg.

En terwijl ik groeide vormde ik het morgenrood en kondigde de prachtigste dag aan, waarop de Zon van het eeuwig Woord zou oprijzen op aarde.

Ik was pas geboren. Ik opende de ogen om naar deze wereld te kijken en om op zoek te gaan naar al mijn kinderen. Ik wou:

- hen in mijn hart sluiten,

- hen mijn moederliefde schenken,

- hen opnieuw laten geboren worden in een leven van liefde en genade,

- hen laten binnengaan in het Rijk van de Goddelijke Wil, die ik bezat.

Als Koningin en Moeder wilde ik allen in mijn hart sluiten

- om hen in veiligheid te brengen, en

- om hen het grote geschenk van de Goddelijke Wil te geven.

In mijn hart was plaats voor allen. Wie de Goddelijke Wil bezit, kent geen enge begrenstheid maar een grenzeloze vrijgevigheid en volheid.

Ik heb ook naar u gekeken, mijn dochter. Ik zag iedereen. Niemand ontsnapte aan mijn aandacht. En aangezien iedereen op deze dag mijn geboorte vierde, was het voor mij ook een feestdag.

Maar toen ik mijn ogen opende in het Licht, was dit zeer pijnlijk omdat ik de mensen zag in de donkere nacht van de menselijke wil.

In welke donkere afgrond bevindt zich de mens die zich door zijn wil laat beheersen!

Dit is een echte nacht, maar een nacht zonder sterren.

Hoogstens zijn er een paar vluchtige flitsen, gevolgd door donder

- die de duisternis nog meer beangstigend maken en

- die op de arme schepselen de storm loslaten:

storm van angst, zwakheid, gevaren, van vallen in het slechte.

Mijn klein hartje was doorboord

omdat ik mijn kinderen zag *in deze verschrikkelijke storm*

- *waarin de nacht van de menselijke wil hen meegesleurd had* (...)

Indien je zou weten hoeveel kwaad deze nacht jou berokkent, dan zou je wenen met mij.

Hij doet je het daglicht van mijn heilige Wil verliezen.

Hij werpt je omver, verlamt je om het goede te doen en vernietigt de Liefde.

En jij blijft een arme zieke,

- aan wie de nodige middelen om te genezen ontbreken.

**Dag 11 - “Ik verliet de Hemel, om de Goddelijke Wil te vervullen.
Dit was voor mij het meest heldhaftige offer.
Maar ik volbracht dit graag opdat de Goddelijke Wil
de volledige heerschappij over mij zou hebben.”**

(...) Mijn wieg was omgeven door engelen, die wedijverden om hun Koningin de mooiste wiegeliederen te zingen.
Ik was door mijn Schepper begiftigd met goddelijke Rede en Kennis.

Daarom maakte ik het tot mijn eerste plicht, met mijn kinderstemmetje *de Allerheiligste Drievuldigheid te aanbidden.* (...)

Mijn liefde voor een zo heilige Majesteit was zo groot dat ik ernaar verlangde in de armen van de Godheid te zijn om door hen omhelsd te worden en Hen te omhelzen.

De engelen, voor wie mijn verlangens bevelen waren, namen mij op en droegen mij op hun vleugels in de liefdevolle armen van mijn hemelse Vader. (...) Met hoeveel liefde verwachtte Hij mij!

Ik kwam uit het ballingsoord. En de korte tijd van scheiding tussen Hem en mij waren aanleiding tot een groter liefdesvuur.

Nieuwe geschenken werden mij gegeven.

En ik vond nieuwe wegen om medelijden en barmhartigheid af te smeken voor mijn kinderen, die in ballingschap leefden onder het juk van de goddelijke Gerechtigheid.

Ik zei tot Hem

“Aanbiddelijke Drie-eenheid, Ik ben zo gelukkig. Ik voel mij Koningin en ik weet niet wat ongeluk is of slavernij betekent.

De vreugden en de gelukzaligheden van uw Wil, Die in mij heerst, zijn zo groot en geweldig, dat ik hen in mijn kleinheid niet alle kan omvatten. (...)

Maar te midden van zoveel zaligheid, voel Ik een intense bitterheid in mijn klein hartje. Ik voel hoe ongelukkig mijn kinderen zijn, slaven van hun opstandige wil. (...)

Barmhartigheid, heilige Vader, Barmhartigheid!

Maak mijn geluk volledig! Maak deze ongelukkige kinderen, die ik meer dan een moeder in mijn hart draag, toch gelukkig.

Laat het eeuwige Woord op aarde komen en alles zal verzoend zijn!

Ik ga niet van uw vaderlijke knieën weg tot U mij deze genade verleent, zodat ik aan mijn kinderen het vreugdevol nieuws van hun verlossing kan brengen.

De Godheid was ontroerd door mijn gebeden.

Zij overlaadde mij met nieuwe geschenken en **Zij zei tot mij:**

“Ga terug naar het ballingsoord en zet jouw gebeden verder.

Breid het Rijk van onze Wil uit in al je daden.

Op de gepaste tijd zullen Wij je tevreden stellen.”

Maar Zij zegden mij niet wanneer en waar het eeuwige Woord zou afdalen. (...)

Ik verliet dus de Hemel, enkel om de Goddelijke Wil te vervullen.

Dit was voor mij het meest heldhaftige offer.

Maar ik volbracht dit graag om te bewerken dat ***de Goddelijke Wil de volledige heerschappij over mij zou hebben.***

Mijn kind, jouw ziel heeft mij zoveel gekost, dat zij zelfs de onmetelijke zeeën van mijn vreugden en gelukzaligheden verbitterde!

Elke keer dat jij jouw wil doet, maak jij jezelf tot slaaf en voel je je ongeluk. En als moeder voel ik het ongelukkig-zijn van mijn kind.

Hoe pijnlijk is het om ongelukkige kinderen te hebben!

Hoezeer moet het jou ter harte gaan om de Goddelijke Wil te doen.

Ik ging zover om mij van de Hemel te scheiden,

- enkel om mijn eigen wil geen plaats meer te geven in mezelf.

Mijn kind, **in al je daden is je eerste plicht:**

- je Schepper te aanbidden, Hem te erkennen en Hem te beminnen.

Dit zal je terugbrengen in de orde van de schepping

en je zal **Hem** erkennen, die jou geschapen heeft.

Dat is de heiligste plicht van elk schepsel: haar Oorsprong te erkennen.

Je moet goed weten, dat het verlaten van de Hemel, het neerdalen op aarde en mijn ononderbroken bidden, *de dageraad* rondom mij vormde.

Deze breidde zich uit over de ganse wereld en omringde de harten van mijn kinderen. In de vroege morgen werd *het morgenrood* gevormd en nadien *de vreugdevolle dag*

van de komst van het Goddelijk Woord op aarde.

**Dag 12 - De Koningin van de Hemel verlaat de wieg.
Zij zet haar eerste stapjes. Met haar kinderlijke daden roept zij
God op om op aarde neer te dalen en
de schepselen om in het Rijk van de Goddelijke Wil te leven.**

Ik verliet de Hemel enkel en alleen om de Wil van de Eeuwige te doen. Ik had de Hemel, die de Goddelijke Wil is, in mij. Ik was onafscheidbaar van mijn Schepper. Ik was graag in mijn hemelse thuis.

De Goddelijke Wil heerste in mij.

Ik had de rechten van een dochter om bij de H. Drievuldigheid te vertoeven,

- om mij als klein meisje in hun armen te laten wiegen,
- om aan alle vreugden, gelukzaligheden, rijkdommen en heiligheden die Zij bezaten deel te nemen. Ik kon zoveel nemen als ik wou, totdat ik niets meer kon bevatten.

De H. Drievuldigheid genoot ervan te zien dat Ik zonder vrees maar met de grootste Liefde hun goede dingen in mij opnam.

Het verwonderde mij ook niet. Zij lieten mij nemen wat Ik wou.

Aangezien ik hun Dochter was, bezielde ons dezelfde Wil.

Wat Zij wilden, wilde ik ook. Vandaar dat ik voelde dat de bezittingen van mijn hemelse Vader de mijne waren.

Met het enige verschil, dat ik een *klein* schepsel was en onmogelijk al hun gaven kon omvatten, noch opnemen.

Wat ik ook nam, er bleef altijd zodanig veel over dat ik niet kon opnemen *omdat ik toch altijd een schepsel bleef.*

God was echter groot, oneindig en omvatte alles in één enkele Daad.

Toen de heilige Drievuldigheid mij liet verstaan dat ik afstand moest nemen van hun hemelse vreugden en omhelzingen, nam ik onmiddellijk afscheid van de Hemel en keerde terug naar mijn lieve ouders.

Zij hielden zeer veel van mij. Ik was zo liefvallig, mooi, vrolijk, vredig en vol kinderlijke bevalligheid dat zij zeer tot mij aangetrokken waren.

Ik was hun dierbare schat. Als zij mij in hun armen namen voelden zij in mij een buitengewoon en levendig goddelijk Leven.

Toen mijn leven hier beneden op aarde begon, ***breidde de Goddelijke Wil zijn heerschappij uit in al mijn daden.***

Mijn gebeden, mijn woorden, mijn stappen, de voeding en de slaap die ik genoot, de kleine taakjes, waarmee Ik mijn moeder hielp, ***waren alle bezielde door de Goddelijke Wil.***

En aangezien ik je altijd in mijn hart heb gedragen, riep ik jou als kind in al mijn daden. Ik riep jouw daden in de mijne opdat ook in jouw daden, het Rijk van het Goddelijk Willen zich zou uitbreiden.

Luister hoeveel ik van je hield.

Als ik bad, riep ik jouw gebed in het mijne, opdat jouw en mijn gebed eenzelfde kracht en waarde zouden krijgen, alsof het de waarde van een Goddelijke Wil was.

Als ik sprak, riep ik jouw woorden erbij.

Als ik wandelde, riep ik jouw stappen erbij. (...)

Als ik de voor de menselijke natuur *noodzakelijke handelingen verrichtte*,

zoals water halen, poetsen, mijn mama helpen,

- hout voor het vuur halen, en veel meer,

dan riep ik in deze daden, jouw gelijke daden erbij,

- opdat zij verrijkt zouden worden door de Goddelijke Wil,

- opdat zij zouden deelhebben aan de rijkdommen die in de Goddelijke Wil

aanwezig zijn,

- en opdat Zijn Rijk zich zou uitbreiden in mijn en jouw daden.

En terwijl ik jou in al mijn handelingen, in elke ademhaling en in elke beweging riep, ***drong ik*** door middel van al mijn daden ***bij het Goddelijk Woord aan, om neer te dalen op aarde.*** (...)

Hoe zeer heb ik je bemind, mijn kind!

Ik wou al jouw daden verenigd met de mijne,

- om je gelukkig te maken en je samen met mij te laten heersen. (...)

Hoe dikwijls riep ik jou en jouw daden.

Maar tot mijn groot verdriet bleven de mijne alleen.

En ik zag jouw daden verloren in jouw menselijke wil.

Het is verschrikkelijk om te moeten zeggen dat zij
- niet het goddelijk maar het menselijk rijk vormden,
- het rijk van passies en zonden, ongelukkig-zijn en ongeluk.

Je mama weende over jouw ongelukkige toestand.

Bij elke daad van de menselijke wil,
- die jou in een ongelukkige toestand brengt,
ween ik opdat je het grote onheil dat je jezelf aandoet zou begrijpen.

Als je de Goddelijke Wil zal vervullen, worden de vreugden en
gelukzaligheden je terecht geschonken.

En alles is gemeenschappelijk tussen jou en je Schepper.

De zwakheden en alle ellende worden van jou weggenomen.
Jij zal een zeer dierbaar kind zijn.

Ik zal je in mijn Rijk houden en je altijd van de Goddelijke Wil laten leven.

**Dag 13 - Het offer, naar de tempel te gaan, was voor mij een
overwinning. Boven dit offer werd de triomf
van een Goddelijke Wil in mij gevormd.**

Mijn kind, heb moed en vrees niet. Je Moeder is altijd dicht bij jou.
Mijn heldhaftigheid en mijn triomf in het offer,
zullen jou sterkte en moed geven,
- zodat ik mijn kind in het lijden zie triomferen,
- zodat met heldenmoed en liefde alles verdragen wordt,
om de Wil van God te vervullen.

Ik was nauwelijks drie jaar oud, toen mijn ouders mij lieten weten, dat zij
mij in de tempel aan de Heer wilden toewijden.
Mijn hart was zeer blij dat ik Hem werd toegewijd en vele jaren in het huis
van de Heer ging doorbrengen.

Maar er was ook een diepere pijn wegens de ontbering van het dierbaarste
wat je op aarde kan hebben: mijn lieve ouders.
Ik was nog zo klein en had hun lieve zorgen nodig.
Ik beroofde mezelf van de aanwezigheid van twee grote heiligen.

Ik zag de dag naderen waarop zij van mij, die hun leven met vreugde en
geluk vulde, afscheid moesten nemen.
Zij waren tot de dood toe bedroefd.
Maar in hun lijden waren zij toch bereid dit offer, deze heroïsche daad
te volbrengen en mij naar de Heer te leiden.

Mijn ouders beminden mij in Gods Orde.
***Zij beschouwden mij als een groot geschenk dat hen door de Heer
gegeven was. Dat gaf hen de kracht om dit zeer pijnlijk offer te brengen.***

***Mijn kind, als ook jij de onoverwinnelijke kracht wil hebben om het
hardste lijden te verdragen,***
- zorg er dan voor dat alles in Gods orde is,
- zie al dat lijden als een kostbaar geschenk van de Heer,
dat jou door de vaderlijke hand van God gezonden wordt.

Vol moed bereide ik mij voor op de reis naar de tempel.
Toen ik mijn wil aan de Allerhoogste afstond en als het hoogste Fiat bezit
nam van mijn ganse wezen, verwierf ik van nature uit alle deugden.

Ik was heerseres over mezelf.

Alle deugden waren in mij zoals edele prinsessen.

En naargelang de omstandigheden van het leven, boden zij zonder weerstand hun diensten aan.

Zij hadden mij tevergeefs Koningin genoemd, indien in mij niet de deugd aanwezig was, om ***Koningin over mezelf*** te zijn.

Ik had onder mijn heerschappij:

- de volkomen barmhartigheid, het onoverwinnelijk geduld,
- de betoverende mildheid, de diepe nederigheid,
- de volledige uitrusting van de andere deugden.

De Goddelijke Wil maakte de kleine aarde van mijn mensheid gelukkig. Deze stond altijd in bloei zonder doornen van ondeugden.

Zie je nu mijn kind wat het betekent in de Goddelijke Wil te leven?

Zijn Licht, zijn Heiligheid en zijn Macht, transformeren alle deugden in menselijke natuur. De Goddelijke Wil verlaagt zich niet om te heersen in een opstandige natuur! Hij is Heiligheid en wil enkel in een geordende en geheiligde natuur regeren.

Het offer, naar de tempel te gaan, was voor mij een overwinning.

Boven dit offer werd **de triomf van een Goddelijke Wil in mij** gevormd.

En deze triomf bracht in mij nieuwe zeeën van Genade, Heiligheid en Licht, die mij in mijn lijden gelukkig maakten, om nieuwe overwinningen te behalen.

Mijn kind, leg je hand op je hart en zeg mij:

zie jij je natuur veranderd in deugd

of zie je de doornen van je ongeduld, het onkruid van je emoties, van je slechte humeur, van onheilge gevoelens?

Laat alles aan je Moeder over.

Leg je wil in mijn handen, vastbesloten hem niet meer te willen.

En ***Ik zal je door de Goddelijke Wil in bezit laten nemen.***

Hij zal alles uit jou verbannen.

En wat jij in vele jaren niet gedaan hebt, **zal je nu in één dag doen.**

Deze zal het begin zijn van het echte leven, van het geluk en de heiligheid.

**14 - Met moed en overgave nam ik afscheid van het ouderlijk huis.
Ik had enkel aandacht had voor de Goddelijke Wil.
Hij was alles voor mij.**

Ik verliet het huis in Nazareth, vergezeld van mijn heilige ouders.
Bij het afscheid wierp ik nog een laatste blik op dit huisje waar ik geboren werd, om mijn Schepper te danken dat Hij mij een plaats gegeven had waar ik kon geboren worden.

Ik gaf mijn kindsheid en al mijn dierbare herinneringen aan de Goddelijke Wil zodat zij in Hem bewaard werden
- als vele bewijzen van mijn liefde voor Hem die mij geschapen had.

Mijn dochter,
de Heer danken en onze daden in zijn handen leggen
- als bewijs van onze liefde,
opent nieuwe kanalen van genade en nieuwe banden
- tussen God en de ziel.

Het is de mooiste hulde aan Hem die ons zo bemint.

Leer van mij de Heer te danken voor alles wat Hij voor jou beschikt.
Bij alles wat je doet, bidt dan steeds:
“Dank U, Heer. Ik leg alles in uw handen.”

Ik liet alles in het Goddelijk Fiat dat in mij regeerde.
Het verliet mij geen enkel moment van mijn leven.
En ik droeg het Fiat als in triomf in mijn zieltje.

Welke wonderen bewerkt de Goddelijke Wil!

Met zijn Deugd die alles bewaart,
- hield hij orde in al mijn daden, klein en groot.
Hij bewerkte Zijn en mijn overwinning in mij
en Hij liet mij de herinnering behouden aan elke daad.
Elk van deze daden verleende mij zoveel eer en roem
dat ik mij Koningin voelde.

Want elke daad die ik in Gods Wil volbracht had,
- was waardevoller dan de zon.

Ik was vervuld van Licht, Gelukzaligheid en Vreugde.

Hij bracht mij zijn Paradijs.

Mijn dochter, het leven in de Goddelijke Wil zou het diepste verlangen, en de passie van allen moeten zijn. Zo groot is de schoonheid die verworven wordt en het goed dat gesmaakt wordt.

De menselijke wil is het tegenovergestelde. Hij kan het arme schepsel verbitteren, onderdrukken en een nacht in haar te vormen, zodat het schepsel moeizaam vooruitkomt, altijd mankend in het goede. En zij verliest dikwijls de herinnering aan het weinig goede dat zij gedaan heeft.

Mijn dochter, ik nam afscheid van het ouderlijk huis met moed en overgave omdat ***ik enkel aandacht had voor de Goddelijke Wil.***
Mijn hart was gevestigd in Hem. En Hij was alles voor mij.

Op weg naar de tempel keek ik naar de ganse schepping.
En oh, wonder, ik voelde de hartslag van de Goddelijke Wil in de zon, in de wind, in de sterren en ook onder mijn stappen.

Het Goddelijk Fiat, dat in mij heerste, beval de ganse schepping,
- die het Fiat als een sluier verborg
- om voor mij te buigen en mij als Koningin te eren.
En allen bogen en gaven mij een teken van onderwerping
- tot het kleinste veldbloemetje dat zijn kleine hulde niet liet afnemen.

Ik zette alles in gejubel en toen ik mijn woonplaats moest verlaten, gaf de schepping mij een teken van liefde. En ik moest hen het bevel geven op hun plaats te blijven en de Orde van de Schepper te volgen. (...)

Voel jij in jouw hart
- de vreugde, de vrede, de onthechting van alles en iedereen, en
- de moed alles te kunnen, om de Goddelijke Wil te vervullen
zodat in jou een voortdurende feestelijke vreugde heerst?

Mijn dochter, *de vrede, de overgave, de moed vormen de leegte in de ziel waarin de Goddelijke Wil zijn plaats kan innemen.*

En aangezien er in Hem geen lijden is, brengt Hij de eeuwige vreugde in het schepsel. Dus moed, mijn dochter. ***Zeg mij dat je wil leven in de Goddelijke Wil en jouw mama zal aan alles denken.***

**Dag 15 - Het leven van de Koningin van de Hemel in de Tempel.
“Ik zag alles als Gods Wil.” “De Goddelijke Wil vervullen
in alles wat opgedragen wordt, betekent vrede voor de ziel
en kracht en bijstand in de moeilijkste offers.”**

Ik ging de tempel binnen, *enkel om in de Wil van God te leven.*

(...) Mijn heilige ouders vertrouwden mij toe aan de tempelbestuurders die mij aan de Heer toewijdden. Voor deze wijding werd ik feestelijk gekleed. Er werden hymnen en profetieën gezongen over de toekomstige Messias. Hoe blij was mijn hart!

Hierna nam ik moedig afscheid van mijn dierbare en heilige ouders. Ik kuste hun rechterhand en dankte hen *voor al hun zorgen en omdat zij mij met zoveel liefde en offerbereidheid aan de Heer toegewijd hadden.*

Mijn vredevol en moedig gedrag, zonder te wenen, gaf hen zoveel moed dat zij de kracht hadden om afscheid van mij te nemen. De Goddelijke Wil heerste in mij en breidde zijn Rijk uit in al mijn daden. O Macht van het Fiat! U alleen kon mij de heldenmoed verlenen om op een zo jonge leeftijd weg te gaan van hen die mij zozeer beminden en van wie ik het verdriet van de scheiding zo sterk meevoelde.

Ik sloot mij op in de tempel. (...) De Heer verlangde dit opdat het Rijk van de Goddelijke Wil in mijn daden aanwezig zou zijn,
- *om met mijn menselijke daden de grond voor te bereiden,*
- *om de Hemel die zich over deze grond van de Goddelijke Wil moest vormen aan alle godgewijde zielen te geven.*

Ik was zeer aandachtig bij het uitvoeren van alle verplichtingen in deze heilige plaats. Ik was vreedzaam met iedereen en ik veroorzaakte geen ergernis noch moeilijkheid. Ik onderwierp mij aan de nederigste werkjes en niets was moeilijk, noch het poetsen, noch de vaat. (...)

Elk offer was een eer voor mij, een triomf. Weet je waarom?
Ik aanvaardde alles. Alles was de Wil van God voor mij.
De bel die mij riep was het Fiat. En mijn hart verheugde zich en snelde naar de plaats waar het Fiat mij riep.
De regels waren Goddelijke Wil voor mij.

Ik zag mijn oversten als vertegenwoordigers van een heilige Wil.

Daarom waren voor mij de bel, de regels, de oversten, mijn daden, ook de nederigste, vreugden en feesten die door de Goddelijke Wil geschonken werden.

Hij was ook buiten mij aanwezig en Hij riep mij om in zijn Wil aanwezig te zijn, om zijn Rijk in mijn kleine daden te vormen.

Ik deed zoals de zee, die alles verbergt wat zij bezit en enkel water laat zien. Ik verborg alles in de oneindige zee van het Goddelijk Fiat.

En ik zag niets anders dan zeeën van de Goddelijke Wil.

Daarom vervulde alles mij met vreugde en gejubel.

Mijn dochter, in mijn daden waren jij en alle zielen aanwezig.

Ik kon niets doen zonder mijn dochter.

Enkel voor mijn kinderen, bereidde ik het Rijk van de Goddelijke Wil voor.

Indien alle aan-God-toegewijde zielen, op heilige plaatsen, alles in de Goddelijke Wil zouden doen,

- zouden zij gelukkig zijn,
- zouden de gemeenschappen in vele hemelse families veranderen,
- zou de aarde bevolkt worden met vele heilige zielen!

Tot mijn verdriet als moeder, moet ik hen spijtig genoeg zeggen:

Er zijn zovele bitterheden, conflicten, onenigheden.

Er heerst geen heiligheid in de taak die hen is toegewezen.

De Goddelijke Wil vervullen in alles wat opgedragen wordt, betekent

- *vrede voor de ziel,*
- *kracht en bijstand in de moeilijkste offers.*

Dag 16 - De Koningin van de Hemel leeft in de tempel.
De H. Drievuldigheid wou door hun dochtertje overwonnen worden.
Zij wilde haar steeds herhaalde bede horen:
“Laat het Woord op aarde afdalen, laat Het afdalen!”

Mijn leven in de tempel ging verder, maar de hemel was voor mij niet gesloten. Ik had er vrije toegang en kon komen en gaan wanneer ik wou. Mijn goddelijke Familie was in de Hemel en ik wou steeds bij Hen vertoeven.

De H. Drievuldigheid zelf verwachtte mij met zoveel Liefde om met mij te spreken, om zich in mij te verheugen en om mij nog gelukkiger, mooier en dierbaarder in hun ogen te maken.

Trouwens, Zij hadden mij niet geschapen om mij ver weg van Hen te laten leven. Zij wilden vreugde beleven aan hun dochter. En Zij wilden mijn woorden horen. Deze waren bezielde door het Fiat en hadden de macht om de vrede te brengen tussen God en de mensen.

Zij hielden ervan om door hun dochtertje overwonnen te worden en mijn steeds herhaalde bede te horen: ***“Laat het Woord op aarde afdalen, laat het afdalen!”***

Ik kan zeggen, dat de Drievuldigheid mij riep en ik snelde in hun midden. Daar ik nooit mijn eigen wil had gedaan wakkerde mijn aanwezigheid hun Liefde aan en gaf Hen dank en glorie voor het grote werk van de ganse schepping. Daarom ook vertrouwden Zij mij het geheim toe van de geschiedenis van het menselijk geslacht.

Ik bad onvermoeibaar om vrede tussen God en de mensen.

Weet mijn dochter, *dat enkel de menselijke wil de Hemel vergrendelde.* Hierdoor konden de mensen niet meer in de hemelse regionen binnenkomen en ook niet meer op een vertrouwelijke manier met hun Schepper omgaan.

De menselijke wil had het schepsel ver verwijderd van Hem, die hem geschapen had.

Als de mens zich terugtrok uit Gods Wil, werd hij bevreesd, angstig, en verloor de heerschappij over zichzelf en over de ganse schepping.

Alle elementen, aangezien zij beheerst werden door het Fiat, stonden boven hem en konden hem schade berokkenen. De mens werd bang voor alles.

Lijkt het je onbeduidend, mijn dochter, dat hij die geschapen werd als koning en heerser over alles, zover kwam dat hij angst had voor Hem, die hem geschapen had?

Het is zeldzaam, mijn dochter, en tegen de natuur in, dat een zoon angst heeft voor zijn vader. Het is natuurlijk dat bij de verwekking tegelijkertijd liefde tussen vader en zoon verwekt wordt. Dat kan het erfrecht van de zoon genoemd worden en ook het eerste recht van de vader.

Aangezien Adam zijn eigen wil deed, verloor hij de erfenis van zijn Vader, verloor hij zijn rijk en werd hij het doelwit van bespottingen vanwege alle geschapen dingen.

Mijn dochter, luister naar je mama en overweeg het grote kwaad van de menselijke wil.

Hij neemt de ogen van de ziel weg en maakt haar blind, zodat alles schrik aanjaagt en duisternis voor het schepsel wordt.

Leg daarom je hand op je hart en beloof je mama liever te sterven - dan nog je eigen wil te doen.

Ik had geen angst in de omgang met mijn Schepper omdat ik nooit mijn eigen wil deed. Hoe kon ik angst hebben als ik me zo bemind voelde?

Zijn Rijk was zo aanwezig in mij, dat ik met mijn daden de volle dag vormde, om de Zon van het eeuwige Woord op de aarde te laten opgaan.

En als ik zag dat het steeds meer dag werd, vermeerderde ik mijn gebeden om de lang verwachte dag van de vrede tussen hemel en aarde te zien aanbreken. (...)

Dag 17 - De Koningin van de Hemel verlaat de Tempel.

Huwelijk met de heilige Jozef.

Een voorbeeld voor allen die door God geroepen zijn tot het huwelijk.

Moed mijn dochter, heb vertrouwen en neem een vast voornemen nooit meer leven te geven aan jouw wil.

Hoe graag zou ik je horen zeggen:

“Mama, mijn wil bestaat niet meer. De Goddelijke Wil heerst in mij!”

Dit zijn de wapens die de menselijke wil laten sterven.

Het hart van je mama zal overtuigd zijn en alle middelen van haar moederliefde inzetten opdat haar dochter in hetzelfde Rijk als haar mama zou kunnen leven.

Het zal voor jou een zoete dood zijn die jou het echte leven zal brengen.

Voor mij zal het de mooiste overwinning zijn die ik in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil zal behalen.

Wees dus moedig en heb vertrouwen in mij!

Het wantrouwen hoort thuis bij de lafaards en bij degenen die geen echt besluit genomen hebben om te overwinnen.

Zij zijn steeds zonder wapens en dan is er geen overwinning mogelijk.

Zij zijn altijd onstandvastig en wankelend in het goede.

Mijn dochter, ik vervolgde mijn leven in de tempel en mijn korte bezoeken aan mijn hemelse thuis. Als dochter had ik het recht om mijn goddelijke Familie te bezoeken die mij meer dan een vader nabij was.

Hoe groot was mijn verbazing als Zij mij tijdens één van mijn bezoeken, lieten weten dat het hun Wil was dat ik de tempel verliet en

- volgens de gewoonten van de tijd een heilige man, Jozef genaamd, zou huwen,

- om mij dan samen met hem in het huis van Nazareth terug te trekken.

Mijn dochter, op dit moment van mijn leven, leek God mij op de proef te willen stellen. Ik had niemand op deze wereld bemind.

Aangezien de Goddelijke Wil alle plaats innam in mijn ganse wezen,

- bezat mijn menselijke wil geen leven.

De kiem van de menselijke liefde ontbrak in mij.

Hoe kon ik een man, hoe heilig hij ook was,
- liefhebben op een menselijke manier?

Het is waar dat ik allen liefhad.

Deze liefde voor allen was zo groot dat mijn moederliefde ze allen,
één voor één, met letters van onblusbaar vuur in mijn moederhart
geschreven had. Dit geschiedde volledig in een goddelijke Orde.

***De menselijke liefde, vergeleken met de Goddelijke, is een schaduw,
een atoom van de Liefde.***

Wat mij echter voorkwam als een proef en vreemd voor de heiligheid van
mijn leven,

werd door God op wonderbare wijze gebruikt om zijn plannen uit te
voeren en mij de genade te verlenen die ik zo verlangde:

“dat het Woord op de aarde zou neerdalen.”

De Heer gaf mij de nodige bescherming, hulp en bijstand, zodat niemand
iets slechts over mij kon zeggen en mijn eerbaarheid in twijfel trekken.

De heilige Jozef diende mijn medewerker en beschermer te zijn.

Hij zou zorgen voor het weinig menselijke dat we nodig hadden.

En hij moest de schaduw zijn van het hemelse Vaderschap waarin onze
kleine hemelse familie op aarde gevormd moest worden.

Ondanks mijn verrassing, zei ik onmiddellijk ‘**Fiat**’ omdat ik wist dat de
Goddelijke Wil mij onmogelijk kwaad kon doen, noch mijn heiligheid kon
schaden.

Indien ik met mijn menselijke wil zou gehandeld hebben

- ook enkel onder voorwendsel dat ik geen man wou kennen,
zou ik Gods plannen om het eeuwige Woord op aarde te laten afdalen,
verijdeld hebben.

Bijgevolg is het niet het de staat waarin je bent, die de heiligheid bepaalt,
maar

- het ontbreken van de Goddelijke Wil en

- het niet vervullen van de plicht van staat waartoe God een mens geroepen
heeft.

Elke staat is heilig, ook het huwelijk, als de Goddelijke Wil er heerst,
en het offer van de eigen verplichtingen.

Het merendeel van de mensen is onverschillig en traag. Zij worden niet alleen niet heilig maar maken van hun eigen staat een vagevuur of een hel. Toen ik vernam dat ik de tempel moest verlaten heb ik dit aan niemand gezegd. Ik wachtte tot de Heer zelf de uiterlijke omstandigheden zou leiden om zijn eerbiedwaardige Wil te kunnen vervullen.

En zo geschiedde het ook.

De bestuurders van de tempel riepen mij en zegden mij dat het hun wil was, volgens het gebruik in die tijd, dat ik mij zou voorbereiden op het huwelijk. Ik stemde ermee in.

Op een wonderlijke wijze viel de keuze onder velen op de heilige Jozef. Het huwelijk werd gesloten en ik verliet de tempel.

Mijn dochter, als je wil dat Gods plannen zich verwezenlijken in jou, dan mag *in alles enkel de Goddelijke Wil je nauw aan het hart liggen!*

**Dag 18 - De Koningin van de Hemel in het huis van Nazareth.
Hemel en aarde geven elkaar de vredeskus.
Het goddelijk Uur is nabij.**

Ik vertrok uit de tempel met dezelfde moed als Ik er binnentrad,
- enkel om de Goddelijke Wil te vervullen.
Enkel de heilige Jozef begeleidde mij op mijn reis naar Nazareth.
In hem zag ik mijn goede engel die God mij gegeven had, alhoewel
scharen van engelen mij op deze reis begeleidden.
Alle geschapen dingen bogen zich voor mij om mij eer te bewijzen.
Als dank gaf ik aan allen mijn kus en mijn groet als Koningin.
Zo kwamen wij aan in Nazareth. Ik trof er mijn dierbare en heilige ouders
niet meer aan.

Jij moet weten, dat de heilige Jozef en ik terughoudend voor mekaar
waren.
Elk van ons wilde de andere meedelen dat hij zich met God door de belofte
van eeuwige maagdelijkheid verbonden had.
Eindelijk werd de stilte verbroken en wij vertelden elkaar onze belofte.
Hoe gelukkig voelden wij ons!

Wij dankten de Heer en wij verklaarden Hem dat wij wilden samenleven
als broer en zuster.
Ik was vol aandacht en zorg om hem te dienen. Wij bekeken elkaar met
eerbied en er heerste een diepe vrede in ons midden.
Mogen allen zich in mij spiegelen om mij na te volgen!

Van de zeeën van genade die ik bezat liet ik niets merken.

In het huis van Nazareth voelde ik mij meer en meer ontvlamd.
En ik smeekte dat het goddelijk Woord op aarde zou neerdalen.
De Goddelijke Wil die in mij heerste,
- deed niets anders dan mijn handelingen omgeven met Licht, Schoonheid,
Heiligheid en Macht, en
- vormde in mij het Rijk van het Licht dat steeds opkomt, het Rijk van de
Schoonheid en van Macht, dat voortdurend groter wordt.

Al de goddelijke eigenschappen die het Fiat met zijn heerschappij mij verleend had, brachten mij de *vruchtbaarheid*.

Het Licht dat in mij binnendrong was zo overvloedig dat mijn mensheid door de Zon van de Goddelijke Wil veel mooier werd en erdoor omgeven was. En ik deed niets anders dan hemelse bloemen laten bloeien.

Ik voelde

- *de Hemel* die naar mij toekwam en

- *de aarde* van mijn mensheid die naar boven steeg.

Hemel en aarde omarmden elkaar, verzoenden zich, om mekaar de vredeskus en liefdeskus te geven.

De aarde bereidde zich voor om het zaad voort te brengen

- om de Heilige te kunnen vormen.

De Hemel opende zich om het Woord in dit zaad te laten afdalen.

Ik deed niets anders dan naar het hemelse vaderland opgaan en terugkomen om mij in de armen van mijn hemelse Vader te werpen.

Uit heel mijn hart zei ik tot Hem:

“Heilige Vader ik kan niet meer, ik brand. En in dit vuur voel ik een machtige Kracht in mij die U wil overwinnen.

Met de kettingen van mijn liefde wil ik U vastbinden om U te ontwapenen zodat U niet langer wacht. En op de vleugels van mijn liefde wil ik het goddelijk Woord naar de aarde brengen.”

Ik bad en weende opdat de heilige Vader mij zou verhoren.

De Godheid, overwonnen door mijn tranen en gebeden, *stelde mij gerust en zei:*

“Dochter, wie kan u weerstaan? Jij hebt overwonnen.

Het goddelijk Uur is nabij.

Ga terug naar de aarde. Ga door met al je handelingen in mijn Wil te verrichten. Door deze daden zullen allen gezegend zijn. En hemel en aarde zullen elkaar de vredeskus geven.”

Ik wist echter niet dat ik de Moeder van het eeuwig Woord zou worden.

Mijn lieve dochter,

luister en *begrijp goed wat het betekent in de Goddelijke Wil te leven.*

Daar ik in Hem leefde, vormde ik de Hemel en het Goddelijk Rijk in mijn ziel. Indien ik dit Rijk in mij niet gevormd had, dan had het Woord nooit

van de Hemel naar de aarde kunnen afdalen.

Het daalde af, enkel omdat Het in zijn Rijk kon komen dat de Goddelijke Wil in mij gevormd had. Het Woord vond in mij zijn Hemel, zijn Troon, zijn goddelijke Vreugde.

Nooit zou het Woord in een vreemd rijk neergedaald zijn! O neen!

Het Woord wou dat zijn Rijk eerst in mij gevormd werd

- om dan als overwinnaar te kunnen afdalen.

Omdat ik altijd in de Goddelijke Wil leefde, verkreeg ik als genade, wat de Godheid van nature bezit: de ***goddelijke Vruchtbaarheid***,
om *zonder menselijke tussenkomst* het zaad te vormen,
waarin de mensheid van het eeuwig Woord kon ontspruiten.

Wat kan de Goddelijke Wil schenken als Hij in een schepsel werkt!

Alles en alle mogelijke en voorstelbare dingen!

Als je je mama wil navolgen en mij tevreden en gelukkig wil maken,
laat dan alles in jou Goddelijke Wil zijn. (...)

Dag 19 - De Boodschap van de Engel aan Maria.

Ik sprak het 'Fiat' uit. Wat een Wonder! De twee Fiats smolten samen en het goddelijk Woord daalde af in mij.

(...) Ik zette mijn leven in Nazareth verder.

Het Goddelijk Fiat breidde zijn Rijk steeds verder uit in mij.

Het maakte gebruik van mijn kleinste handelingen, ook de eenvoudige zoals

- opruimen in het kleine huisje, het vuur aanmaken, de vloer vegen, en
 - alle dienstverleningen, die in een gezin nodig zijn. (...)
- om mij zijn kloppend, ademend Leven te laten voelen
- in het vuur, in het water, in het voedsel, in de lucht die ik ademde, in alles.

De Goddelijke Wil vormde over al mijn handelingen zeeën van Licht,
- van Genaden en van Heiligheid.

Waar de Goddelijke Wil heerst, vormt Hij in zijn Macht,
uit de onbenulligste kleinigheden

- nieuwe hemelen, van een betoverende schoonheid.

Aangezien Hij oneindig is, doet Hij geen kleine dingen.

Hij verleent met zijn Almacht waarde aan het geringste.

Hierin vormt Hij de grootste dingen en verrast Hij hemel en aarde.

Alles is heilig, alles bezit een oneindige waarde voor degene die in de Goddelijke Wil leeft. En hemel en aarde zijn vol verwondering. (...)

De H. Drievuldigheid zag de aarde niet meer als een vreemde.

Er was immers de kleine Maria die de Goddelijke Wil bezat en het Rijk van de Goddelijke Wil gevormd had.

Daar kon het Woord veilig in afdalen alsof het zijn eigen woonplaats was.

Hierin kon Hij zijn Hemel vinden en de vele zonnen die door mijn ziel gevormd waren door de vele handelingen in de Goddelijke Wil.

De Godheid stroomde over van Liefde.

De H. Drievuldigheid ***verwijderde de mantel van Gerechtigheid,***

- die Zij gedurende vele eeuwen tegen het schepsel gericht had.

En Zij bedekte zich met de mantel van oneindige Barmhartigheid.

Zij besloot dat het Woord zou komen.

En Zij kondigde het uur van de vervulling aan.

Bij deze beslissing waren Hemel en aarde zeer verbaasd.

Zij bleven in blijde verwachting om toeschouwers te zijn van een dergelijke liefdesuitstorting en van dit ongelooflijk Wonder.

Uw Moeder voelde zich in liefde ontvlamd.

In echo met de Liefde van mijn Schepper, wilde ik één zee van Liefde vormen, om het Woord daarin te laten afdalen op aarde. (...)

Mijn gebeden namen toe en ik hield niet op met smeken.

Terwijl ik in mijn kamertje bad, kwam een engel, gezonden van de Hemel,

een bode van de grote Koning.

Hij kwam voor mij staan, boog zich en begroette mij:

“Wees gegroet Maria, onze Koningin. Het Goddelijk Fiat heeft u met genade vervuld. Het Goddelijk ‘Fiat’ heeft zich al uitgesproken. Het wenst neer te dalen. Het is klaar. Het staat achter mij. Maar het wil eerst uw ‘Fiat’, om zijn ‘Fiat’ te kunnen vervullen.”

Ik had zozeer naar deze aankondiging verlangd.

Maar ik had nooit gedacht dat ik de uitverkorene zou zijn.

Ik was dan ook zeer verbaasd. En ik aarzelde.

Maar de Engel van de Heer zei mij: *“Vrees niet, onze Koningin. u hebt genade gevonden bij God. U hebt uw Schepper overwonnen. Om de overwinning te vervolledigen, spreek uw ‘Fiat’ uit.”*

Ik sprak het ‘Fiat’ uit. Oh, wat een Wonder!

De twee Fiats smolten samen en het Goddelijk Woord daalde in mij af.

Mijn Fiat kreeg dezelfde waarde als het Goddelijk Fiat.

Dit Fiat vormde uit het zaad van mijn mensheid, de kleine Mensheid, die het Goddelijk Woord zou insluiten.

En zo ging het grote wonder van de Menswording in vervulling

O Macht van het hoogste Fiat!

U hebt mij zo hoog verheven en mij bekwaam gemaakt om in mij de Mensheid te scheppen die het eeuwig Woord zou insluiten, Hem, die hemel en aarde niet konden bevatten!

(...)

Mijn dochter, het moet je zeer nauw aan het hart liggen om de Goddelijke Wil te doen en in Hem te leven.

Luister mijn dochter: “**Mijn macht bestaat nog altijd.**

Laat mij mijn Fiat uitspreken in jouw ziel. Om dit te doen wil ik jouw fiat.”

Alleen kan je het echte goede niet verrichten.

Om grote werken te volbrengen zijn er altijd twee nodig.

God zelf wou niets alleen doen.

Hij wou samen met mij het wonder van de Menswording vormen.

In mijn Fiat en zijn Fiat vormde zich het leven van de God-Mens en werd het lot van de mensheid hersteld. De hemel was niet meer gesloten.

Alle Goeds was in het midden van de twee Fiats ingesloten.

Laat ons daarom samen zeggen: “***Fiat! Fiat!***” ***En mijn moederliefde zal in jou het Leven van de Goddelijke Wil insluiten.***

Vandaag zal je, om mij te eren, de eerste kus aan Jezus geven en je zal Hem negenmaal zeggen, *dat je wenst zijn Wil te doen.*

En ik zal het wonder herhalen

en Jezus laten ontvangen worden in jouw ziel.

**Dag 20 - Het Fiat vormde in de ziel van de H. Maagd Maria een nieuwe hemel. De kleine Mensheid van Jezus werd door de macht van het hoogste Fiat in mijn schoot gevormd.
De Zon van het eeuwige Woord werd vlees in haar.**

Mijn moederhart is vervuld van brandende liefde en ik wil deze laten overstromen in jou en je zeggen *dat ik Moeder van Jezus ben.*

Mijn vreugde kent geen grenzen.

Zeeën van gelukzaligheid overspoelen mij. Ik kan zeggen:

„Ik ben de Moeder van Jezus, zijn dienstmaagd, zijn schepsel.”

En ik dank alles aan het Fiat. Het maakte mij vol van genaden en bereidde een waardige woning voor mijn Schepper voor.

Het hoogste Fiat zij glorie, eer en dank.

Nauwelijks werd de kleine Mensheid van Jezus door de macht van het hoogste Fiat in mijn schoot gevormd en de Zon van het eeuwige Woord werd vlees in haar.

Ik bezat mijn Hemel, gevormd door het Fiat, bezet met fonkelende sterren, die vreugden, gelukzaligheden en harmonieën van goddelijke Schoonheid uitstraalden.

In deze Hemel kwam de Zon van het eeuwige Woord, schitterend in ontoegankelijk Licht, haar plaats innemen, verborgen in zijn kleine Mensheid, die haar niet kon bevatten.

Het centrum van de Zon was in zijn Mensheid. Maar het Licht van de Zon vloeide over, omvatte Hemel en aarde en bereikte elk hart.

En met zijn lichtstralen, bestraalde Het elk schepsel en zei

“Mijn kinderen, doe open, schenk Mij een plaats in jullie hart. Ik ben vanuit de Hemel neergedaald om mijn Leven te vormen in elk van jullie. Mijn Moeder is het centrum waar Ik woon. Al mijn kinderen omringen ons. En in elk van hen wil Ik mijn Leven vormen en mijn woonplaats. Ik wil zoveel Levens vormen als er kinderen zijn.”

En het Licht straalde zonder ophouden. En in het Licht dat alle harten bereikte, liet Hij zijn tranen, zijn zuchten, zijn liefdespijn en zijn lijden de vrije loop.

Je dient te weten dat een nieuw leven begon voor je mama.

Ik was vertrouwd met alles wat mijn Zoon deed.
Ik zag Hem verteerd door zeeën van geweldige liefdesvlammen.

Elke hartslag, ademhaling en elk lijden waren zeeën van Liefde waarmee Hij alle schepselen in zich opnam om hen door de kracht van zijn Liefde en zijn Lijden tot de zijne te maken.

Toen zijn kleine Mensheid ontvangen werd, werden tegelijkertijd ook al de pijnen, die Hij tot het einde van zijn leven zou doorstaan, mee ontvangen. Hierin was ook al het lijden dat van de zielen komt inbegrepen.

Als God kon Hem immers niets ontgaan.
Zijn Onbegrensde omvatte alle schepselen,
Zijn alles omvattende Wijsheid liet hen allen tegenwoordig zijn.

Mijn Jezus, mijn Zoon, voelde de lasten van alle zonden van elk schepsel.
Ik, zijn Moeder, volgde Hem in alles.
Ik voelde in mijn moederhart het Lijden van mijn Jezus.
Ik werd mij bewust van alle zielen, die ik als moeder, samen met Jezus - tot de Genade, het Licht en een nieuw Leven zou brengen, dat mijn lieve Zoon op de aarde gebracht had.

Mijn dochter, sinds mijn ontvangenis als Moeder, beminde ik je, droeg ik je in mijn hart, en brandde ik van Liefde voor jou. Maar ik wist niet waarom.

Het Goddelijk Fiat liet mij handelen maar hield het geheim verborgen.

Maar van zodra het Woord vlees geworden was, onthulde Het mij het geheim. En dan verstond ik de vruchtbaarheid van mijn Moederschap.
Ik moest niet alleen de Moeder van Jezus zijn, maar de Moeder van allen.

En dit Moederschap zou gevormd worden in de gloedoven van Lijden en Liefde.

“Mijn dochter, hoezeer heb ik je bemind en bemin ik je!” (...)

**Dag 21 - Jezus in de schoot van zijn hemelse Moeder.
Ik had Hem in zeeën van Licht ontvangen.
Hij kwam ook in een zee van Licht uit mijn moederlijke schoot.**

Mijn dochter, wees niet bang. Vertrouw op je moeder. Stort je hart bij mij uit. Ik zal met alles rekening houden en voor alles zorg dragen.

Ik zal je moeder zijn. Ik zal jouw lijden niet alleen in licht veranderen maar ook gebruiken om het Rijk van de Goddelijke Wil in je ziel uit te breiden.

Ik wil je vertellen wat de kleine Koning in mijn moederlijke schoot deed, en hoe je mama zich niet één ademhaling van de kleine Jezus liet ontgaan.

Naarmate de Mensheid van Jezus groeide, in hypostatische vereniging met de Godheid, voelde Hij de begrensdeheid van de moederschoot, de duisternis zonder één enkele lichtstraal.

En ik zag Hem onbeweeglijk, gehuld in een diepe nacht.

Weet je wie Hem deze dichte duisternis bezorgde?

De menselijke wil, waarin het schepsel zich vrijwillig liet verstrikken, en *de vele zonden* die hij beging, openden vele donkere afgronden rondom hem en in hemzelf,

- zodat hij daadwerkelijk onbeweeglijk werd om het goede te doen.

Mijn dierbare Jezus koos de zoete gevangenis van zijn mama en ***leverde zich vrijwillig over aan de onbeweeglijkheid gedurende negen maanden***,

- om de duisternis te verdrijven van de nacht,

waarin de mens zich tot gevangene van zijn eigen duistere wil gemaakt had,

- zodanig dat hij zelfs de vrijheid en beweeglijkheid om het goede te doen verloren was.

Mijn dochter,

hoezeer leed mijn moederhart bij het zien van mijn kleine Jezus in mijn schoot: onbeweeglijk, wenend en zuchtend!

Zijn hartje klopte zo sterk, en brandend van Liefde liet Hij zijn hartslag voelen in elk hart, opdat zij Hem uit erbarmen en medelijden hun zielen zouden schenken.

Hij had immers *uit Liefde voor hen*
- *vrijwillig het Licht geruild* voor de duisternis
opdat *allen het ware Licht* zouden kunnen verkrijgen, *om gered te zijn*.

Mijn liefste dochter, *wie kan je vertellen wat mijn kleine Jezus in mijn schoot leed? Ongehoord en onbeschrijfelijk lijden!*

Hij bezat het volledige gebruik van zijn verstand. Hij was God en mens. Zijn Liefde was zo groot dat Hij
- *de oneindige zeeën van Vreugde, Gelukzaligheid en Licht opzij zette, en*
- *zijn Mensheid dompelde in zeeën van duisternis, bitterheid en ellende die de schepselen Hem bereid hadden.*

De kleine Jezus nam ze alle op zich, alsof ze de zijne waren.

Mijn dochter, ware Liefde zegt nooit: 'genoeg'. Zij kijkt niet naar het lijden. Maar door middel van de pijnen, zoekt ze diegene, die zij bemint. Zij is eerst dan tevreden als zij haar eigen leven offert om het leven te redden van hem, die zij bemint.

Mijn dochter, luister naar je moeder.

Zie je hoe groot het ongeluk is, je eigen wil te doen?

Je bereidt voor Jezus en jezelf niet alleen de nacht, maar ook zeeën van bitterheid, ongeluk en ellende, waarin je jezelf verliest zonder nog een uitweg te vinden. Pas dus op. Maak mij gelukkig en zeg:
“Ik wil altijd de Wil van God doen.”

Luister mijn dochter: de kleine Jezus brandde van Liefde. Zijn brandende Liefde en zijn vurig verlangen om de mensen te omarmen, bij hen te zijn en naar hen te kijken, om ze naar zich toe te trekken, gaven Hem geen rust meer. En Hij stond op het punt om op de wereld te komen.

Op een dag keek Hij vanuit de Hemel uit om zich in te sluiten in mijn schoot.

Zo keek Hij nu vanuit mijn schoot, die zijn Hemel geworden was, uit om zich aan de schepselen te tonen.

De Zon van het eeuwig Woord gaat op in de wereld en vormt de klare middag. Voor de arme schepselen zal het bijgevolg geen nacht meer zijn,

geen morgenschemering, geen morgenrood, maar altijd durende Zon,
klaarder dan de middag.

Je moeder voelde dat zij Hem niet meer in zich kon houden.

Zeeën van Licht en Liefde overstromden mij.

***En zoals ik Hem in zeeën van Licht ontvangen had,
zo kwam Hij ook in een zee van Licht uit mijn moederlijke schoot.***

Dierbare dochter,

voor wie in de Goddelijke Wil leeft,

is alles Licht en verandert alles zich in Licht.

En in dit Licht, wachtte ik vol blijdschap

om mijn kleine Jezus aan mijn hart te drukken.

Als Hij mijn schoot verliet, hoorde ik zijn eerste liefdevolle kreetjes.

De engel van de Heer legde Hem in mijn armen

en ik drukte Hem vol tederheid aan mijn hart.

Ik gaf Hem mijn eerste kus en de kleine Jezus gaf mij de zijne.

**Dag 22 - De kleine Koning Jezus is geboren.
De nacht veranderde in dag.**

Het was middernacht als de kleine Koning uit mijn moederlijke schoot te voorschijn trad. Maar *de nacht veranderde in dag*.

Hij, die Heer is over het Licht,

- sloeg de nacht van de menselijke wil op de vlucht,
- de nacht van de zonde, de nacht van alle verschrikkingen. (...)

En als uiterlijk teken voor datgene wat Hij, zoals gewoonlijk, met zijn almachtig Fiat bewerkte voor de zielen, *werd de nacht tot stralende dag*. (...)

Alle geschapen dingen spoedden zich om de Schepper in zijn kleine Mensheid te huldigen.

Zelfs de engelen, die als schitterend licht in de lucht verschenen, zongen met mooie en luide stemmen, zodanig dat allen het konden horen:

*“Ere zij God in de hoge en vrede aan de mensen van goede wil.
Het hemelse Kind is reeds geboren in een grot in Bethlehem, gewikkeld in arme doeken!”*

Terwijl de herders de wacht hielden, vernamen zij de stemmen van de engelen en maakten zich klaar om de kleine God-Koning te bezoeken.

Toen Hij in mijn armen gelegd werd en ik Hem zijn eerste kus gaf, wou de liefde voor mijn Zoon Hem iets van mijzelf geven. Ik legde Hem aan de borst en bood Hem rijkelijk de melk aan, die het Goddelijk Fiat zelf in mij gevormd had om de kleine Koning Jezus te voeden.

Wie kan beschrijven wat ik hierbij ontving en de zeeën van Liefde, Genade en Heiligheid die mijn Zoon mij hiervoor schonk!

Ik wikkelde Hem in arme, maar zuivere linnen doeken, offerde Hem met opgeheven armen en onmetelijke ontroering op aan de Vader in de Hemel. *Nadien legde ik Hem in de kribbe.*

Dit was zijn Wil en ik kon niet anders dan Hem vervullen.

Vooraf liet ik de heilige Jozef deelnemen aan mijn vreugde en ik legde Hem in zijn armen. De heilige Jozef aanbad Hem in diepste nederigheid en offerde zich geheel aan Hem op.

Hij drukte Hem met een onbeschrijfelijke vreugde aan zijn hart.

En het lieve Jezus-Kind liet hiervoor stromen van genade in zijn ziel vloeien.

De heilige Jozef en ik vulden een beetje hooi in de kribbe en ik gaf Hem uit mijn moederlijke armen en ik legde Hem in de kribbe.

Verrukt door de schoonheid van het goddelijk Kind bleef ik de meeste tijd knielend bij Hem. Ik liet alle oceanen van Liefde, die de Goddelijke Wil in mij gevormd had, de vrije loop om Hem voortdurende ***dadens van liefde, aanbidding en dank te schenken!***

En wat deed het hemelse Kindje in de kribbe?

Het gaf zich voortdurend over aan de Wil van de hemelse Vader, die ook de zijne was. Hij zuchtte, jammerde, weende, snikte en riep allen vol Liefde tot zich:

“Kom allen dichterbij, mijn kinderen.

Ik ben uit Liefde voor jullie geboren tot lijden en tranen.

Komt allen om mijn overvloedige Liefde te zien!

Geef mij een onderdak in jullie harten!”

De eenvoudige herders waren de eersten die aan mijn oproep gehoor gaven. Zij verlieten zonder dralen de kudde en kwamen om Hem te aanbidden. Onder tranen schonk Hij allen zijn liefdevolle Glimlach en zijn zachte Blik.

Nu een woordje voor jou, mijn dochter.

Je kan je gemakkelijk voorstellen dat het voor mij een zeer grote vreugde was om mijn Zoon op mijn schoot te houden. De Goddelijke Wil liet mij echter verstaan dat ik Hem in de kribbe moest leggen zodat Hij ter beschikking van allen zou staan.

Ieder die het wou moest Hem kunnen liefkozen, kussen en in de armen nemen alsof Hij hem toebehoorde. Hij was de kleine Koning van allen. Elk had bijgevolg het recht zich Jezus toe te eigenen als een zoet onderpand van Liefde.

Om de hoogste Wil te vervullen, beroofde ik mij van deze onschuldige en heilige vreugden en begon ik met werken en offeren, om mijn taak als moeder in te oefenen, namelijk ***mijn geliefde Jezus aan allen te schenken.***

Mijn dochter, *de Goddelijke Wil is veeleisend en wil alles,*

- ook het offer van de heiligste dingen, en naargelang de omstandigheden, het grootste offer, zich van de Heiland zelf beroven.

Dit dient echter

- voor de grotere uitbreiding van het Rijk van de Goddelijke Wil en
- om het Leven van Jezus zelf in de zielen te vermeerderen.

De heldenmoed en het offer van een schepsel dat zich uit liefde voor Jezus van Hem berooft, heeft zo een grote waarde en zulke macht dat zij

- een nieuw leven van Jezus in de zielen kan scheppen,
- een nieuwe mogelijkheid dat Jezus in de zielen kan wonen.

Daarom mijn dochter, wees opmerkzaam.

Weiger nooit iets aan de Goddelijke Wil

- onder om het even welk voorwendsel!

**Dag 23 – De besnijdenis van Jezus.
“Wij gaven Hem de Naam Jezus.”**

Mijn geliefde dochter, ik ben blij je te kunnen vertellen hoe het Rijk van de Goddelijke Wil kan aanwezig zijn in alle dingen.

Alle kruisen, pijn, vernederingen,
- als zij omgeven zijn door het Leven van de Goddelijke Wil,
zijn als basismaterialen in Zijn Handen,
- om zijn Rijk te voeden en het steeds meer aanwezig te maken.

Ik woonde in de grot van Bethlehem met Jezus en de lieve heilige Jozef. Hoe gelukkig waren wij! Deze grot werd een paradijs voor ons omdat in haar, het goddelijk Kind en de Goddelijke Wil, Die in ons werkte, aanwezig waren.

Lijden en tranen ontbraken niet. Maar vergeleken met de onmetelijke zeeën van Vreugden, Geluk en Licht, die het Goddelijk Fiat bij alles wat wij deden liet ontstaan, waren zij slechts druppels in deze zeeën. De aangename en lieve tegenwoordigheid van mijn dierbare Zoon, was één van de grootste vreugden.

Wanneer **de 8ste dag van het aardse leven van het hemelse Kind** aanbrak, luidde het goddelijk Fiat het uur van de pijn: Het beval ons het lieve Kind te laten besnijden. De kleine Jezus moest een zeer pijnlijke snede ondergaan. In die tijd beval de wet dat elke eerstgeborene deze pijnlijke snede moest ondergaan. Dit kan de wet van de zonde genoemd worden.
Mijn Zoon was onschuldig en zijn wet was de wet van de Liefde.

Maar aangezien Hij gekomen was
- niet om de mens-koning te vinden, maar de gevallen mens, en
- om zich met hem te verbroederen, en hem opnieuw in eer te herstellen,
wou Hij zich vernederen en onderwierp Hij zich aan de wet.

De heilige Jozef en ik bibberden van de pijn. Maar moedig en zonder dralen waren wij bereid Jezus met een pijnlijke snede te laten besnijden. Het Kindje Jezus weende bij deze bittere pijn en wierp zich in mijn armen om hulp te zoeken. ***De heilige Jozef en ik vermengden onze tranen met de zijne.***

Het eerste bloed, dat Jezus uit liefde voor de schepselen vergoot, werd opgevangen.

*Wij gaven Hem de Naam Jezus,
een machtige Naam - die Hemel en aarde en ook de hel doet beven,
de Naam die balsem, bescherming en hulp moest zijn voor elk hart.*

Mijn dochter, deze snede was een evenbeeld van de gruwelijke snede die de mens zijn ziel gegeven had door zijn wil te doen.

Mijn lieve Zoon, liet zich deze snede toebrengen
- om de harde snede van de menselijke wil te genezen,
- en om met zijn Bloed de wonden te helen van de vele zonden,
die de menselijke wil in de schepselen bewerkt heeft.

Elke daad van de menselijke wil
- is een snede die uitgevoerd wordt,
- is een wonde die zich opent.

Het goddelijk Kind bereidde met zijn pijnlijke snede
- de remedie voor alle menselijke wonden.

**Dag 24 - Een wrede tiran - De vlucht naar Egypte.
Terugkeer naar Nazareth.**

Mijn lieve dochter,
vandaag is het hart van je mama vol van Liefde, maar ook van Smart.
En ik ween. (...)

Je weet dat de drie koningen in Jeruzalem opschudding verwekten toen zij naar de nieuwe Koning vroegen.
Uit schrik om de macht te verliezen heeft Herodes al het bevel gegeven om mijn lieve Jezus te vermoorden, samen met al de andere kindjes.

Mijn kind, wat een pijn!
Ze willen Hem doden, Hij die gekomen is om allen het Leven te brengen en om een nieuw tijdperk van vrede, van geluk en genade te vestigen.

Welke ondankbaarheid, welke trouweloosheid!
Mijn dochter, waarheen voert de blindheid van de menselijke wil!
Hij kan zo verschrikkelijk zijn, de Schepper de handen binden om zelf meester te spelen over Hem die hem geschapen heeft!

Heb daarom medelijden met mij, mijn kind, en probeer het lieve Kindje gerust te stellen.
Hij weent omwille van de menselijke ondankbaarheid, die Hem, nauwelijks geboren, reeds dood wil zien. Om Hem te redden zijn we verplicht te vluchten. (...)

De lieve heilige Jozef is reeds gewaarschuwd door een engel om onmiddellijk naar een vreemd land te vertrekken.
Dierbare dochter, blijf bij ons en laat ons niet alleen.

Ik zal je meer vertellen over het groot kwaad van de menselijke wil.

Toen de mens zich onttrok aan de Goddelijke Wil
- brak hij de band met zijn Schepper.

Alles op de aarde was door God voor hem geschapen en alles was van hem. Door zijn ongehoorzaamheid verloor de mens alle rechten en had niets meer waarheen hij kon gaan.

Zo werd hij een arme balling, een pelgrim, die geen vaste woonplaats kon hebben, niet enkel naar ziel maar ook naar lichaam.

Alle dingen werden voor de arme mens veranderlijk.
En als hij een kortstondig goed bezat, was dit door de toekomstige verdiensten van dit goddelijk Kindje.

De ganze schepping was immers door God bestemd voor hen die zijn Wil zouden vervullen en in zijn Rijk zouden leven.

Alle anderen eigenen zich deze goederen toe.
Zij zijn dieven van de Schepper. Zij willen zijn Wil niet doen maar nemen wel de goederen die toebehoren aan deze Wil.

Mijn lieve dochter,
zie je hoezeer het Kindje Jezus en ikzelf je hebben bemind!

Nauwelijks geboren, vluchtte Hij in ballingschap in een vreemd land om jou te bevrijden uit de ballingschap waarin de menselijke wil je gebracht had. Zo hoef je niet meer in een vreemd land te leven, maar kan je terugkeren in je eigen land, dat je door God geschonken werd bij je schepping, namelijk het Rijk van het hoogste Fiat. (...)

Lieve dochter, heb medelijden met de tranen van je mama en met de tranen van dit lieve Kind. Wenend vragen wij jou om nooit jouw wil te doen en terug te keren in de schoot van de Goddelijke Wil.
Hij verlangt zo vurig naar jou!

Mijn dochter,
- enerzijds lijden wij onder de menselijke ondankbaarheid,
- anderzijds genieten wij de onmetelijke Vreugden en Zaligheden van het Goddelijk Fiat.

De ganze schepping vierde het Kindje Jezus.

De aarde werd groener en begon te bloeien onder onze stappen, ter ere van de Schepper.

De zon wierp haar stralen en voelde zich geëerd Hem met haar licht en warmte te huldigen.

De wind liefkoosde Hem.

De vogels kwamen als wolken rondom ons hangen en zongen met hun gekwetter en gezang de mooiste wiegeliedjes voor Hem om zijn wenen te verminderen en Hem in slaap te laten vallen.

Mijn dochter, ***de Goddelijke Wil die in ons heerste had macht over alles.***

Zo kwamen wij aan in Egypte.

Na een lange tijd gaf de Engel van de Heer aan heilige Jozef de opdracht om terug te keren naar het huis van Nazareth omdat de wrede tiran gestorven was. En zo keerden wij terug naar onze thuis.

Egypte is het symbool voor de menselijke wil, een land vol afgoden.

Waar het Jezus-Kind voorbijkwam

- verbrijzelde Het de afgoden en

- stuurde Hij hen naar de hel.

Hoeveel afgoden en idolen kent de menselijke wil:

Eerzucht, eigenwaan, hartstochten, die het arme schepsel tiranniseren!

Let goed op en luister naar je mama.

Ik ben bereid tot elk offer

- om jou ertoe te brengen nooit meer jouw eigen wil te doen.

Ik zet mijn leven in

*- om jou dat grote geschenk te kunnen geven
om te leven in de Goddelijke Wil.*

Dag 25 - In het huis van Nazareth werd het Rijk van de Goddelijke Wil gevormd. Ons jarenlang verborgen leven diende ook om het Rijk van de Goddelijke Wil voor te bereiden voor alle schepselen. Maar eerst was de Verlossing nodig.

Lieve dochter, ik wil je het Rijk tonen dat het hoogste Fiat meer en meer in mij uitbreidde. Het huisje in Nazareth was voor je moeder, de dierbare Jezus en de heilige Jozef een echt paradijs.

Mijn zoon, het eeuwige Woord, bezat in zichzelf, van nature, de Goddelijke Wil.

In zijn kleine Mensheid waren onmetelijke zeeën van Licht, Heiligheid, oneindige Vreugden en Schoonheden aanwezig.

Ik bezat de Goddelijke Wil door de genade.

Ik kon die oneindigheid niet bevatten zoals Jezus.

Hij was immers God en Mens en ik bleef altijd een beperkt schepsel. Het Goddelijke Fiat vervulde mij evenwel met zijn oceanen van Licht, Heiligheid, Liefde, Schoonheid en Zaligheid.

De heilige Jozef werd in de schaduw hiervan geplaatst.

Hij werd overspoeld en verlicht door de weerspiegelingen van onze goddelijke zeeën.

Lieve dochter, in het huis van Nazareth bloeide de Goddelijke Wil.

Elk van onze kleinste handelingen : de arbeid, het vuur aanmaken, het klaarmaken van de maaltijden, waren bezielde door de hoogste Wil en gebaseerd op Heiligheid en Liefde.

Daarom brachten zowel onze kleinste als onze grootste daden ons onmetelijke Vreugden en Zaligheden. Wij werden erdoor overspoeld. En zij bezorgden ons een voortdurende stroom van nieuwe Vreugden en van onbeschrijflijke Voldoening.

Mijn dochter,

de Goddelijke Wil bezit van nature de bron van alle Vreugden.

En als Hij in een schepsel heerst dan verheugt Hij zich om elke handeling van het schepsel en beloont deze nieuwe en onophoudelijke Vreugden en Zaligheden.

Wij waren zo gelukkig!

Alles was vreugde, hoogste eenheid.
Wij waren vereerd elkaar te gehoorzamen.

Ook mijn Zoon wedijverde met ons in gehoorzaamheid.
En Hij verheugde zich over de kleine werkjes die de heilige Jozef of ik Hem gaven. Het was zo mooi te zien hoe Hij zijn voedstervader hielp bij het timmeren of naar Hem te kijken als Hij voedsel tot zich nam.

Deze werkjes waren vol stromen van genaden voor het welzijn van alle mensen!

Lieve dochter,
in het huis van Nazareth werd het Rijk van de Goddelijke Wil gevormd
- in je Moeder en in de Mensheid van mijn Zoon,
om het aan de menselijke familie te schenken,
- zodra zij klaar zou zijn om dit Rijk te ontvangen.

Alhoewel mijn Zoon Koning was en ik Koningin, waren wij Koning en Koningin zonder een volk. Ons Rijk was nog onbewoond alhoewel het allen in zich kon opnemen en allen Leven kon geven.

Eerst was de Verlossing nodig
- om de mensen voor te bereiden
om in een zo heilig Rijk binnen te treden.

In de menselijke orde
- behoorden wij tot de menselijke familie, en
door het Fiat dat wij bezaten en het vleesgeworden Woord,
- tot de Goddelijke Familie.

Hierdoor bekwamen de mensen het recht om binnen te treden in dit Rijk.
En de Godheid stond haar recht af en hield de poorten open
- voor allen die wilden binnengaan en er wilden wonen.

Ons jarenlang verborgen leven diende ook om het Rijk van de Goddelijke Wil voor te bereiden voor alle schepselen.

Daarom wens ik dat je verneemt wat het hoogste Fiat in mij gedaan heeft.
Dan zal jij jouw wil vergeten en kan ik jou bij de hand nemen en je naar de schatten brengen die ik met zoveel Liefde voor jou voorbereid heb. (...)

Mijn dochter, wil je mij en Jezus tevreden stellen?
Wij verwachten jou met zoveel Liefde in dit heilig Rijk.
En wil je samen met ons volledig in de Goddelijke Wil leven?

Lieve dochter, in het huis van Nazareth gaf Jezus mij zoveel bewijzen van zijn Liefde. Hij ging nog verder en ***Hij koos mij ook tot schatkamer van zijn gehele Leven.***

Als God iets doet, dan laat Hij zijn Werk niet in een lege kamer achter. Hij zoekt dan altijd een schepsel waarin Hij zijn ganse Werk kan neerleggen en vestigen.
Anders zou God het gevaar lopen dat zijn Werk nutteloos zou zijn.
En dat kan niet.

Mijn lieve Zoon legde al zijn Werken in mij: zijn Woorden, zijn Lijden, alles, ja, zelfs zijn Ademhaling.

Teruggetrokken in onze kleine kamer, vertrouwde Hij mij toe:
- de ganse Blijde Boodschap die Hij in het openbaar zou verkondigen,
- de Sacramenten, die Hij zou instellen.

Hij legde alles in mij.
Hij bestemde mij tot Middelaars en altijddurende Bron.
Zo werd ik de Schenkster van zijn Leven en van al zijn Schatten tot zegen van alle mensen.

Ik voelde mij zo rijk en gelukkig!

De Goddelijke Wil die in mij regeerde verleende mij de mogelijkheid om alles te kunnen opnemen, en mijn Jezus liefde en eer te schenken als dank voor het grote Werk van de Verlossing.

Ik ontving zoveel van God

- omdat ik nooit mijn wil, maar altijd de zijne deed!

Alles ontving ik! Ja, ik kon zelfs beschikken over het Leven van mijn Zoon zelf.

En terwijl dit Leven in mij ingesloten was, als in een schatkamer, kon ik
- het vermeerderen en
- het geven aan diegenen die er mij met liefde zouden om vragen.

Nu een woordje voor jou, mijn dochter.

Wanneer je altijd de Wil van God doet en nooit de jouwe, en in Hem leeft, zal ik alle Schatten van mijn lieve Zoon in je ziel leggen.

Wat een geluk voor jou!

Je beschikt dan over een Goddelijk Leven.

En ik zal er als waakzame moeder voor zorgen

- dat dit Leven in jou groeit

- en dat het Rijk van de Goddelijke Wil in jou kan ontstaan.

Dag 26 - De pijnlijke scheiding - Het openbaar Leven van Jezus.

De heilige Jozef was gestorven.

Jezus ging weg en ik bleef alleen achter in mijn klein huisje.

Mijn lieve Jezus vroeg mij uit gehoorzaamheid of Hij mocht weggaan.

Hij deed immers niets zonder het mij vooraf te zeggen.

Mijn hart werd toen verscheurd door de pijn.

Ik wist dat dit de hoogste Wil was.

En ik sprak onmiddellijk mijn “Fiat” uit.

Ik aarzelde geen ogenblik.

Na dit “Fiat” van mijn Zoon en het mijne, namen wij afscheid.

Hij zegende mij zeer liefdevol en hierna verliet Hij mij.

Ik begeleidde Hem met mijn blikken zover ik kon. Daarna trok ik mij terug en liet alles over aan de Goddelijke Wil, die mijn leven was.

O macht van de Goddelijke Wil!

*Deze heilige Wil liet mij mijn Zoon nooit uit het oog verliezen,
noch verloor Hij mij uit het oog.*

Ik voelde zijn hartslag in de mijne en Jezus voelde de mijne in de zijne.

Lieve dochter, ik had mijn Zoon gekregen van de Goddelijke Wil.

Wat de Goddelijke Wil geeft, eindigt nooit en een scheiding is onmogelijk.

Zijn geschenken zijn blijvend en eeuwig.

Daarom behoorde mijn Zoon mij volledig toe.

Niemand kon Hem van mij wegnemen,

- noch de dood, noch de pijn, noch de scheiding. (...)

De Goddelijke Wil had Hem mij geschonken.

Daarom was onze scheiding enkel schijn.

In werkelijkheid waren wij met elkaar versmolten.

En één Wil bezielde ons.

Hoe konden wij dan gescheiden worden?

In het Licht van de Goddelijke Wil zag ik hoe slecht en ondankbaar mijn Zoon behandeld werd. Hij richtte zijn eerste stappen naar Jeruzalem. En daar ging Hij naar de heilige tempel, waar Hij een reeks van toespraken begon. ***Maar wat een pijn!***

Zijn Woord, vol Leven, dat vrede, liefde en orde brengt,
- werd verkeerd uitgelegd.

En er werd vol wantrouwen en boosheid naar geluisterd,
- vooral door de geleerden en de wijzen van die tijd.

En toen mijn Zoon zei dat Hij

- de Zoon van God was, het Woord van de Vader,

- Diegene die gekomen was om hen te redden,

werden zij zo woedend dat zij Hem met hun woedende blikken wilden
verscheuren. ***Hoezeer leed mijn lieve Jezus daar!***

Toen Hij zag dat zijn scheppend Woord verworpen werd,

- leed Hij doodsangsten.

En ik troostte dit bloedend Goddelijk Hart.

En ik offerde Hem mijn moederhart,

- om zelf zijn wonden te ontvangen,

- om Hem te steunen en Hem op krachten te brengen.

Zo dikwijls, nadat zij zijn Woorden verscheurd hadden, zag ik Hem:

- vergeten door allen,

- zonder een aangeboden verfrissing,

- alleen, buiten de stadsmuren, onder de blote sterrenhemel,

- tegen een boom geleund, wenend en biddend voor de redding van allen.

(...)

Hij werd vriend, vader, geneesheer en leraar van de armen. (...)

(...)

In het Fiat heb ik afscheid genomen van mijn Zoon. (...)

En het Fiat gaf mij de kracht dit offer te brengen.

Dag 27 - Jezus op het einde van zijn aardse leven. “Vaarwel, lieve mama! Zegen uw Zoon en geef Mij de toestemming om te sterven!”

(...) Jezus was met zoveel Liefde op de aarde gekomen om zijn kinderen te zoeken. Nu wou Hij hen niet alleen laten.

In zijn overvloeiende Liefde stelde Hij het sacrament van de heilige Eucharistie in zodat elk die het wenste Hem kon bezitten.

Mijn Zoon was op het einde van zijn aardse leven gekomen (...) en begon nu zijn terugkeer naar het hemels Vaderland.

Lieve dochter, het Goddelijk Fiat had Hem aan mij geschonken en ik had Hem in het Goddelijk Fiat ontvangen.

En nu gaf ik Hem over aan hetzelfde Goddelijke Fiat (...)

Mijn hart werd verscheurd. Onmetelijke pijnen overstroonden mij.

Ik voelde mijn leven wegvloeien als gevolg van die hevige pijn.

Maar ik kon het Goddelijk Fiat niets weigeren.

Ik voelde mij zelfs bereid Hem in de Goddelijke en Almachtige Wil te offeren. Indien het nodig geweest was, zou ik niet gearzeld hebben mijn Zoon met eigen handen te offeren.

Het Goddelijk Fiat verleende mij een zodanige Sterkte dat ik liever zou gestorven zijn dan aan het Goddelijk Fiat iets te weigeren.

Mijn moederhart was verscheurd door het lijden.

Enkel de gedachte dat mijn Zoon, mijn God, mijn Leven, moest sterven, was voor je moeder pijnlijker dan de dood.

En toch weet ik dat ik in leven moest blijven. Wat een lijden!

Hoeveel diepe wonden doordrongen mijn hart!

Zij waren als scherpe zwaarden die mijn hart doorboorden.

Lieve dochter, (...)

in deze pijnen, in deze diepe wonden en in het Lijden van mijn lieve Zoon, *was jouw ziel aanwezig*, *jouw menselijke wil die zich niet door de Goddelijke Wil liet beheersen.*

En wij omgaven haar met ons Lijden.

Wij balsemden haar en versterkten haar zodat zij bereid werd om het Leven van de Goddelijke Wil te ontvangen.

Indien het Goddelijk Fiat mij tijdens mijn bitter lijden niet bijgestaan had met oneindige oceanen van Licht, Vreugde en Zaligheid, dan zou ik zoveel keer gestorven zijn, als mijn dierbare Zoon pijnen geleden had. Hoe werd mijn hart verscheurd toen Hij de laatste keer bij mij kwam! Zijn aangezicht was dodelijk bedroefd, en met bevende stem, alsof Hij in snikken ging uitbarsten, **zei Hij tot mij:**

“Vaarwel, lieve mama! Zegen je Zoon en geef Mij de toelating om te sterven. Mijn en uw Fiat bewerkten mijn Ontvangenis. En mijn en uw Fiat moeten Mij nu laten sterven.

Vooruit, lieve mama! Spreek je Fiat uit en zeg Mij:
***“Ik zegen U en geef U de toelating om op het kruis te sterven.
Dit is de eeuwige Wil en dit wil ik ook.”***

Mijn dochter, wat een marteling voor mijn doorboord hart!
En toch moest ik dit uitspreken want in ons was *geen gedwongen lijden, enkel geheel vrijwillig Lijden.*
Wij zegenden elkaar. En onze blikken deelden mee dat wij nooit van elkaar konden scheiden.
Daarna verliet mijn lieve Zoon, mijn dierbaar Leven, mij.
En ik, zijn diep bedroefde Moeder, liet Hem gaan.

Maar het oog van mijn ziel verloor Hem nooit uit het zicht.
Ik volgde Hem in de Hof van Olijven, in zijn verschrikkelijke doodsangst.
Hoe bloedde mijn hart als ik Hem van allen verlaten zag, zelfs van zijn dierbaarste en liefste apostelen!
(...)

**Dag 28 - In afwachting van de Opstanding van Jezus.
De dood is overwonnen. De bevrijding van de zielen in het Limbus.
De Verrijzenis van Jezus.**

Toen mijn Zoon Jezus zijn Geest gegeven had, daalde Hij onmiddellijk als overwinnaar af in het Limbus en bracht heerlijkheid en zaligheid in deze gevangenis.

Daar bevonden zich

- alle aartsvaders en profeten,
- de eerste vader Adam,
- de dierbare heilige Jozef en mijn heilige ouders,
- allen die door de voorziene verdiensten van mijn Zoon Jezus gered waren.

Ik was onafscheidbaar van mijn Zoon.

Zelfs de dood kon ons niet scheiden.

Ofschoon ik gedompeld was in een zee van pijnen,

- volgde ik Hem in het Limbus.

En ik werd getuige van de jubel en de dank die deze grote groep zielen aan Jezus betuigden, die zoveel geleden had.

Hij richtte zijn eerste stappen naar hen om hen te verlossen en hen met zich mee te voeren in de hemelse Heerlijkheid.

Onmiddellijk na zijn dood, begon de Overwinning en de Glorie voor Jezus en voor allen die Hem beminden.

Lieve dochter, dit is ook een symbool.

Wanneer de mens zijn eigen wil laat sterven en hem met de Goddelijke Wil verenigt, beginnen

- de Veroveringen en de Overwinningen in de goddelijke Orde,
- de Heerlijkheid, de Vreugde, ook in het midden van de grootste pijnen.

De ogen van mijn ziel, volgden mijn Zoon.

Ik verloor Hem nooit uit het zicht.

Nochtans voelde ik gedurende deze drie dagen dat Hij in het graf lag, een zo groot verlangen Hem verrezen te zien,

- dat ik in mijn liefdesvuur zonder ophouden herhaalde:

“Sta op, mijn Eer, sta op mijn Leven!”

Mijn verlangen was zo brandend dat ik me gans verteerd voelde.

Eindelijk załg ik hoe mijn lieve Zoon, begeleid door deze grote menigte zielen, *uit het limbus omhoog steeg en zich naar het graf begaf.*
Het was de morgen van de derde dag.

De ganse natuur die zo geweend had, verheugde zich nu over zijn komende Verrijzenis. De zon versnelde zelfs haar koers om getuige te zijn van zijn Opstanding. (...)

Maar o wonder, vooraleer Hij verrees, toonde Hij de ganse menigte
- zijn heilige Mensheid, bloedend, gewond, verminkt,
- hoe Hij zich uit Liefde voor hen en voor allen vernederd had.

Allen waren getroffen en bewonderden zijn mateloze Liefde en het grote Wonder van de Verlossing.

Mijn dochter, hoe graag had ik jou bij mij gehad
op het ogenblik van de Verrijzenis van mijn Zoon!
Hij was vol Majesteit!

De met-zijn-ziel-verenigde Godheid

liet zeeën van Licht en onbeschrijflijke Schoonheid tevoorschijn komen, die Hemel en aarde vervulden.

En als Overwinnaar maakte Hij gebruik van zijn Macht.

Hij beval zijn dode Mensheid

- ***om opnieuw haar Ziel in ontvangst te nemen en***
- ***om triomferend en glorierijk op te stijgen tot onsterfelijk Leven.***
Wat een feestelijke Daad!

Mijn dierbare Jezus triomfeerde over de dood en riep hem toe:

“Dood, jij zal geen dood meer zijn, maar Leven!”

Met deze triomferende daad bezegelde Hij
- ***dat Hij tegelijk God en mens was.***

En met zijn Verrijzenis bevestigde en bekrachtigde Hij: zijn Leer, de wonderen, het leven van de sacramenten en het ganse leven van de Kerk.
(...)

**Dag 29 - Verschijningen van de verrezen Jezus.
De leerlingen omringende H. Maagd als Ark van het heil.
De Hemelvaart van Jezus.**

(...) Groot was mijn vreugde en triomf bij de Verrijzenis van mijn Zoon!
Ik voelde mij herboren en verrezen in Hem.

Al mijn pijnen veranderden zich in zeeën van Genade, Licht, Liefde en Vergiffenis voor de mensen,

- die Jezus aan mijn moederschap toevertrouwd had en
- die ik in mijn hart verzegeld had met de onuitwisbare zegel van mijn lijden.

Na de dood van mijn Zoon trok ik mij terug in het cenakel, samen met de geliefde Johannes en Magdalena. Mijn hart was doorboord als ik zag dat enkel Johannes naar mij toe kwam.

In mijn pijn vroeg ik: *“En de andere apostelen, waar zijn zij?”*

Toen zij hoorden dat Jezus gestorven was, werden zij geraakt door een speciale genade. Zij waren getroffen en weenden.

En de een na de ander van de gevluchte leerlingen, kwam naar mij terug. Zij omgaven mij als een kroon. Onder tranen en zuchten vroegen zij mij om vergiffenis omdat zij hun meester verlaten hadden en gevlucht waren.

Ik nam hen moederlijk op in de Ark “van toevlucht en heil” van mijn hart. Ik verzekerde allen van de vergiffenis van mijn Zoon.

Ik moedigde hen aan om geen angst te hebben en zei hen dat hun lot in mijn handen lag. Jezus had hen immers allen als kinderen aan mij toevertrouwd. Ik ook erkende hen als mijn kinderen.

Gezegende dochter,

je weet dat ik bij de Verrijzenis van mijn Zoon aanwezig was.

Ik heb dit echter aan niemand verteld. Ik wachtte dat Jezus zelf zich zou openbaren, en tonen dat Hij glorievol en triomferend verrezen was.

De eerste die de Verrezen Jezus zag, was de gelukkige Magdalena en daarna de vrome vrouwen. En allen kwamen bij mij en berichtten mij dat zij de verrezen Jezus gezien hadden, dat het graf leeg was.

Ik luisterde naar allen. En triomferend versterkte ik hen in het geloof van de Verrijzenis.

Tegen de avond hadden bijna alle apostelen Hem gezien en allen jubelden omdat zij apostel van Jezus geweest waren.
Wat een veranderd tafereel, lieve dochter!

Het symboliseert levendig de treurige onstandvastigheid van diegene die zich laat beheersen door de eigen wil.

Het was inderdaad de eigen wil die de apostelen deed vluchten zodat zij hun Heer verlieten en een zodanige angst hadden dat zij zich verstopten en Hem zelfs verloochenden, zoals Petrus deed.

Indien de Goddelijke Wil in hen geregeerd had, zouden zij nooit van hun Meester weggevlucht zijn. Zij zouden moedig en overwinnend nooit van zijn zijde geweken zijn. En zij hadden zich vereerd gevoeld, hun eigen leven te geven om Hem te verdedigen.

Dierbare dochter, ***mijn verrezzen Zoon bleef veertig dagen op aarde.*** Hij verscheen zeer dikwijls aan de apostelen en leerlingen om hen te versterken in hun geloof en in de zekerheid van zijn Opstanding.

Als Hij niet bij de apostelen was, dan bleef Hij bij zijn mama in het cenakel, omgeven door de zielen die Hij uit het Limbus bevrijd had.

Op het einde van de veertig dagen, onderrichtte Jezus de apostelen voor de laatste keer. En Hij vertrouwde hen toe aan zijn Moeder als gids en lerares.

Hij beloofde de komst van de H. Geest.

Terwijl Hij ons zegende, steeg Hij omhoog naar de hemel, samen met de grote menigte zielen die Hij uit het Limbus meegenomen had.

Allen die daar stonden, een groot aantal, zagen Hem opstijgen. Toen Hij in de hoogte kwam, onttrok een wolk van licht Hem aan hun blikken.

Mijn dochter, ik, je moeder, volgde Hem in de hemel en woonde het grote feest bij van de Hemelvaart. Het hemels vaderland was niet vreemd voor mij. *En zonder mij zou het feest van de Hemelvaart van mijn Zoon niet volkomen geweest zijn.*

Nu nog een woordje aan jou, dierbare dochter.

Alles wat je gehoord en bewonderd hebt, was niets anders dan de macht van de Goddelijke Wil, die in mij en mijn Zoon werkte.

Het is mijn vurigste wens om het werkende Leven van de Goddelijke Wil in jou in te sluiten. Het is een werkzaam Leven.

Alle mensen bezitten de Goddelijke Wil.

Maar het grootste deel onderdrukt en ‘wurgt’ hem en maakt hem tot zijn eigen dienaar.

En terwijl Hij wonderen van heiligheid en genade kan bewerken, en werken die getuigen van zijn Macht, wordt Hij door de mensen met gebonden handen tot werkeloosheid gedwongen, zonder zijn Macht te kunnen ontplooien.

Wees daarom aandachtig en werk met al je krachten mee opdat de Hemel van de Goddelijke Wil zich in jou kan uitbreiden en Hij met zijn Macht doet wat Hij wil en hoe Hij het wil.

Dag 30 - Gids en Lerares van de apostelen.

Nederdaling van de H. Geest.

(...) Ons hoogste Goed, Jezus is naar de Hemel omhoog gestegen. Hij bidt daar voortdurend tot zijn hemelse Vader voor zijn kinderen en broeders, die Hij op de aarde achtergelaten heeft.

Vanuit het hemels Vaderland waakt Hij over allen.

Niemand ontsnapt aan zijn aandacht.

Zijn Liefde is zo groot dat Hij zijn Moeder nog op de aarde laat blijven als troost, hulp, lerares en gids van zijn en mijn kinderen.

Nadat mijn Zoon naar de Hemel omhoog gestegen was, bleef ik samen met de apostelen in het cenakel en wachtte op de uitstorting van de H. Geest.

Wij baden samen en zij omringden mij als een kroon.

Zij deden niets zonder mijn advies.

Telkens ik sprak om hen te onderrichten of een anekdote uit het leven van mijn Zoon te vertellen, die zij niet kenden, bv de details van zijn geboorte, zijn kindertranen, zijn liefdevolle aard, de gebeurtenissen in Egypte, de vele wonderen tijdens het verborgen leven in Nazareth (...)

luisterden zij zeer aandachtig.

Zij waren zeer ontroerd bij het horen van zoveel verrassende details en zoveel onderrichtingen die Hij mij voor hen gegeven had.

Mijn Zoon had immers weinig of niets van zichzelf aan de apostelen verteld. Hij gaf mij de opdracht om hen te laten weten hoe zeer Hij hen had liefgehad en hen al de details te vertellen die enkel zijn mama kende.

(...)

Mijn dochter, ik was tussen de apostelen meer als de zon die hen verlichtte. Voor hen was ik het anker, het stuur, de ark, waar zij toevlucht en veiligheid vonden in elk gevaar.

Ik kan zeggen:

- dat de jonge kerk op mijn moederlijke knieën geboren is,
- dat mijn armen de ark vormen, waarin ik hen naar een veilige haven bracht en nog altijd breng.

Intussen kwam de dag dat de H. Geest, zoals door mijn Zoon beloofd, neerdaalde in het cenakel.

Wat een verandering gebeurde op deze Pinksterdag, mijn dochter!

Nauwelijks daalde de H. Geest op hen neer of zij verkregen

- nieuwe kennis,
- onoverwinnelijke sterkte,
- brandende liefde.

Een nieuw leven begon in hen en maakte hen onbevreesd en moedig.

Zij trokken rond in de ganse wereld om de Verlossing bekend te maken en hun leven te geven voor hun Meester. Ik bleef bij de geliefde Johannes.

En toen de storm van de vervolging begon was ik gedwongen Jeruzalem te verlaten.

Mijn liefste dochter, ik ben nog altijd de Lerares in de Kerk.

Alles is haar door mij geschonken.

Ik kan zeggen dat ik mij volledig inzet voor mijn kinderen en dat ik hen voed met mijn moedermelk.

In deze tijd wil ik hen een gans speciale blijk van liefde geven en hen tonen

hoe mijn ganse leven gestalte kreeg in het Rijk van de Goddelijke Wil.

Daarom nodig ik je uit

om op de knieën en in de armen van je mama te komen,

die je zoals in een ark in veiligheid zal laten leven

in de zee van de Goddelijke Wil.

Een grotere genade kan ik je niet schenken!

Ik vraag je vriendelijk om je moeder tevreden te stellen.

Kom en leef in dit zo heilig Rijk!

En wanneer je merkt dat jouw wil iets wil, kom dan en vlucht in de veilige ark van mijn armen en zeg me: *“Mama, mijn wil gaat mij verraden: ik geef hem aan u. Zo kan jij hem vervangen door de Goddelijke Wil.”*

Hoe gelukkig zal ik zijn als ik kan zeggen:

“Mijn dochter is volledig van mij, want zij leeft in de Goddelijke Wil.”

Ik zal de heilige Geest laten neerdalen in jouw ziel, zodat Hij

- al het menselijke in jou zal verteren,
- met zijn verfrissende adem over jou zal heersen en
- je in de Goddelijke Wil zal bevestigen.

Dag 31 - De opname van Maria in de Hemel.

Mijn laatste ademtocht was zuivere Liefde.

Mijn Zoon ontving mij in zijn armen en bracht mij naar de Hemel te midden van de koren van de engelen die hun Koningin huldigden.

Lieve dochter, vandaag is je mama in feeststemming.

Ik ga je vertellen over mijn reis van de aarde naar de Hemel.

Op die dag stopte ik met het vervullen van de Goddelijke Wil op de aarde.

Gedurende mijn gehele leven was er in mij geen ademtocht, geen hartslag, geen stap, waarin het Goddelijk Fiat niet volledig aanwezig was.

De Goddelijke Wil heerste altijd en in alles in mij.

Dit sierde, verrijkte en heiligde mij zozeer

- dat zelfs de engelen vol bewondering waren.

Voor mijn opname in de Hemel, ben ik met mijn geliefde Johannes naar Jeruzalem teruggekeerd. Het was de laatste keer dat ik in een sterfelijk lichaam op de aarde reisde.

En de ganse schepping wierp zich als bij intuïtie aan mijn voeten neer, ook de vissen in de zee waarover ik voer en ook de kleinste vogeltjes.

Allen wilden de zegen ontvangen van hun Koningin.

En ik zegende hen en gaf hen de laatste afscheidsgroet.

Zo kwamen wij aan in Jeruzalem en ik trok mij terug op een afgelegen plaats, waar Johannes mij heenbracht. En ik bleef daar zonder haar nog te verlaten. (...)

Gezegend kind, weet dat ik in mezelf een zo groot liefdes-martelaarschap begon te voelen, een zo vurig verlangen met mijn Zoon in de Hemel verenigd te worden. Ik werd erdoor verteerd, werd ziek van Liefde en verloor het bewustzijn door de zo sterke Liefde.

Ik had voordien nooit enige ziekte gekend, noch de kleinste ongesteldheid.

Ik was immers ontvangen zonder erfzonde en mijn menselijke natuur leefde in de Goddelijke Wil. Hierdoor was het zaad van het natuurlijk kwaad niet aanwezig.

Het lijden dat ik kende, was enkel bovennatuurlijk. En deze pijnen (...) lieten mij toe om vele kinderen in veiligheid te brengen in mijn hart. (...)

Onvruchtbaarheid was mij onbekend. (...)

Ik was gedurende mijn gehele leven wel begeleid door lijden, maar deze pijnen waren allen van bovennatuurlijke aard. Zij betekenden voor je hemelse mama triomfen en eerbetuigingen. Zij bewerkten dat mijn moederschap niet onvruchtbaar was maar gezegend met vele kinderen.

Zie je nu, mijn dochter, wat het betekent in de Goddelijke Wil te leven?

Het zaad van het natuurlijk kwaad verliezen,

- dat geen eer en overwinningen,

maar zwakheden, ellende en nederlagen met zich meebrengt.

Liefste dochter, luister naar het laatste woord van je mama.

Zij staat op het punt de Hemel binnen te gaan.

Ik kan niet blij zijn als mijn dochter niet in veiligheid is.

Vooraleer ik ga, wil ik je mijn testament geven en je als bruidsschat dezelfde Goddelijke Wil, die jouw Moeder bezat, achterlaten.

Deze Goddelijke Wil heeft mij zozeer begenadigd dat Ik hierdoor

- ***Moeder van het Woord*** werd,

- ***de Heerseres en de Koningin van Jezus' Hart*** en

- ***de Moeder en Koningin van allen*** (...)

Liefste dochter, dit is de laatste dag van de maand, aan mij toegewijd.

Ik heb je met moederliefde verteld

- wat de Goddelijke Wil in mij bewerkt heeft,

- het grootse dat Hij volbrengt,

- wat het betekent zich door Hem te laten beheersen, en ook over het zware kwaad van de menselijke wil.

Denk je dat dit alleen was om je een mooi verhaal te brengen? Neen, neen.

Als je Moeder spreekt, wil zij ook iets geven.

In de gloed van mijn Liefde en met elk woord, dat ik sprak,

- heb ik jouw ziel vastgebonden aan het Goddelijk Fiat.

En ik heb zonder ophouden de bruidsschat voorbereid, waarmee jij rijkelijk, gelukkig en begiftigd met goddelijke Sterkte, zal leven.

Liefste kind, nu ik op het punt sta te vertrekken, aanvaard mijn testament!

Moge jouw ziel het papier zijn, waarop ik schrijf

- met de gouden pen van de Goddelijke Wil en

- met de inkt van mijn vurige Liefde.

Dit alles zal het grote geschenk van de bruidsschat bevestigen.

Gezegend kind, verzeker mij nu dat jij je eigen wil nooit meer zal doen.

Plaats jouw hand op mijn moederlijk hart

en beloof mij, dat jij je wil in mijn hart opsluit.

(...) Ik zal hem meenemen naar de hemel als een triomf (...)

Lief kind, luister naar het laatste woord van je Moeder,

- die sterft van zuivere Liefde.

Ontvang mijn laatste zegen

- als een zegel van het Leven van de Goddelijke Wil,

dat ik in jou achterlaat.

Hij zal voor jou

- een Hemel zijn,

- je Zon,

- je Liefde-zee en

- je oceaan van Genade.

Gedurende deze laatste ogenblikken wil jouw hemelse Moeder

- jou in de Liefde verdrinken en

- zichzelf in jou uitstorten.

De voorwaarde is, dat jij belooft dat je liever wil sterven (...)

dan nog één enkele daad te verrichten met je eigen wil.

Mijn kind, beloof me dit nu.

De Koningin van de Liefde:

Hoezeer verheug ik mij!

Ik kon het mij niet veroorloven over mijn opname in de Hemel te vertellen zonder *vooraf zeker te zijn*

- *dat mijn dochter op aarde verblijft in het bezit van de Goddelijke Wil.*

Maar wees er zeker van dat

- ik je vanuit de Hemel niet verlaat en

- ik je niet als wees achterlaat.

Ik zal je in alles leiden.

Aanroep mij, zowel in grote als in kleine noden.

En ik ben onmiddellijk bij jou om je bij te staan als Moeder.

Luister mijn lieve dochter:

ik was ziek en zwak van liefde.

Om de apostelen en ook mij te troosten zorgde het Goddelijke Fiat er op wonderlijke wijze voor dat alle apostelen, behalve één, zich rondom mij verzamelden op het ogenblik van mijn overgang naar de Hemel.

Het hart van allen brak en zij weenden bittere tranen.

Ik troostte hen en beval hen op bijzondere wijze de jonge Kerk aan.

Ik gaf allen mijn moederzegen,

- die de Vaderliefde voor de zielen in hun hart plantte.

Mijn dierbare Zoon kwam en ging zonder ophouden van en naar de Hemel. Hij kon zijn mama niet meer missen.

Ik ademde mijn laatste ademtocht uit in de oneindigheid van de Goddelijke Wil, uit zuivere Liefde. En mijn zoon ontving mij in zijn armen en bracht mij naar de Hemel in het midden van de koren van de engelen die hun Koningin huldigden.

De Hemel liep leeg en allen kwamen mij tegemoet. Allen juichten mij toe.

Als zij mij zagen waren zij in vervoering en vroegen zich af in koor:

“Wie is degene die uit het ballingsoord komt, volledig steunend op haar Heer? Zij is zo mooi, zo heilig, de konings scepter in haar hand.

En haar grootheid is zo subliem dat de hemelen zich buigen om haar te ontvangen!”

Geen enkel ander schepsel betrad ooit deze hemelse regionen, zo getooid en bevallig, zo voortreffelijk en machtig. God zelf vond in haar zoveel welgevallen dat zij boven alle mensen en engelen verheven werd.

Mijn dochter, wil je weten wie degene is die de ganse Hemel toejuicht?

Ik ben het, die nooit de eigen wil deed.

En de Goddelijke Wil woonde in zo'n volheid in mijn ziel, dat Hij de mooiste hemelen in mij kon uitbreiden, de meest glanzende zonnen, zeeën van schoonheid, liefde en heiligheid. En met deze kon ik aan allen licht, liefde, heiligheid schenken en allen en alles in mijn hemel insluiten.

Zo grote wonderen waren het werk van de Goddelijke Wil

- die in mij werkzaam was.

Ik was het enige schepsel dat in de Hemel binnenkwam

- die de Goddelijke Wil zo vervuld had als dit in de Hemel gedaan wordt, en

- die zijn Rijk in mijn ziel gevormd had.

Toen allen in het hemelse Hof mij zagen,

- werden zij van verbazing geslagen.

Vol vreugde riepen zij uit:

Hoe mooi is zij! Alles is in haar aanwezig. Niets ontbreekt haar!

Tussen alle werken van de Schepper is zij de enige

- die de ganse schepping in zich insluit.

Gezegende dochter, weet dat dit het eerste feest was

- dat in de hemel ter ere van de Goddelijke Wil gevierd werd,

die zo grote wonderen in zijn schepsel bewerkt had.

Zo vierde het ganse hemelse Hof bij mijn intrede in de Hemel al het mooie en het grote dat het goddelijk Fiat in een schepsel kan bewerken.

Sindsdien hebben zich deze feesten niet herhaald.

Daarom wenst je Moeder dat de Goddelijke Wil op een absolute manier in de zielen regeert zodat Hij

- *zijn onschatbare wonderwerken kan herhalen,*
- *zijn heerlijke feesten kan hernieuwen.*

Inhoudsopgave

De H. Maagd Maria	
in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil	1
De Koningin van de Hemel in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil....	3
Dag 1- De eerste stap van de Goddelijke Wil	3
in de Onbevleete Ontvangenis van de H. Maagd Maria.....	3
Dag 2 - De tweede stap van de Goddelijke Wil in de Koningin van de Hemel. De eerste glimlach van de H. Drievuldigheid aan de Onbevleete Maagd Maria.....	4
Dag 3 - De derde stap van de Goddelijke Wil in de Koningin van de Hemel. De Schepping riep mij uit tot Koningin van Hemel en aarde.	5
Dag 4 - De vierde stap van de Goddelijke Wil in de Koningin van de Hemel. De Test: “Van jou verlang Ik jouw wil.”	6
Dag 5 - De vijfde stap van de Goddelijke Wil in de Koningin van de Hemel. De overwinning in de test. Ik zweerde nooit mijn eigen wil te gebruiken.....	8
Dag 6 - De zesde stap van de Goddelijke Wil in de Koningin van de Hemel. Het Goddelijk Fiat maakte mij eigenares van alle goddelijke Eigenschappen.	10
Dag 7 - De Koningin van de Hemel bekommt de Scepter van de Heerschappij. De Allerheiligste Drievuldigheid maakt haar tot secretaresse.....	12
Dag 8 - “Wij geven aan u de opdracht om het lot van de mensheid in veiligheid te brengen.”	14
Dag 9 - “Maria, in jouw handen heb Ik het lot van de mensheid gelegd. Ik benoem je tot Vrede-Stichteres tussen Ons en de menselijke familie.”	16

Dag 10 - De glorievolle geboorte van de H. Maagd Maria. “Mijn geboorte was de ware dageraad die de nacht van de menselijke wil op de vlucht joeg.”	18
Dag 11 - “Ik verliet de Hemel, om de Goddelijke Wil te vervullen. Dit was voor mij het meest heldhaftige offer. Maar ik volbracht dit graag opdat de Goddelijke Wil de volledige heerschappij over mij zou hebben.”	20
Dag 12 - De Koningin van de Hemel verlaat de wieg. Zij zet haar eerste stapjes. Met haar kinderlijke daden roept zij God op om op aarde neer te dalen en de schepselen om in het Rijk van de Goddelijke Wil te leven.	22
Dag 13 - Het offer, naar de tempel te gaan, was voor mij een overwinning. Boven dit offer werd de triomf van een Goddelijke Wil in mij gevormd.	25
14 - Met moed en overgave nam ik afscheid van het ouderlijk huis. Ik had enkel aandacht had voor de Goddelijke Wil. Hij was alles voor mij.	27
Dag 15 - Het leven van de Koningin van de Hemel in de Tempel. “Ik zag alles als Gods Wil.” “De Goddelijke Wil vervullen in alles wat opgedragen wordt, betekent vrede voor de ziel en kracht en bijstand in de moeilijkste offers.”	29
Dag 16 - De Koningin van de Hemel leeft in de tempel. De H. Drievuldigheid wou door hun dochttertje overwonnen worden. Zij wilde haar steeds herhaalde bede horen: “Laat het Woord op aarde afdalen, laat Het afdalen!”	31
Dag 17 - De Koningin van de Hemel verlaat de Tempel. Huwelijk met de heilige Jozef.	33
Een voorbeeld voor allen die door God geroepen zijn tot het huwelijk.	33
Dag 18 - De Koningin van de Hemel in het huis van Nazareth.	36
Hemel en aarde geven elkaar de vredeskus. Het goddelijk Uur is nabij.	36
Dag 19 - De Boodschap van de Engel aan Maria. Ik sprak het ‘Fiat’ uit. Wat een Wonder! De twee Fiats smolten samen en het Goddelijk Woord daalde af in mij.	39

Dag 20 - Het Fiat vormde in de ziel van de H. Maagd Maria een nieuwe hemel. De kleine Mensheid van Jezus werd door de macht van het hoogste Fiat in mijn schoot gevormd. De Zon van het eeuwige Woord werd vlees in haar.....	42
Dag 21 - Jezus in de schoot van zijn hemelse Moeder. Ik had Hem in zeeën van Licht ontvangen. Hij kwam ook in een zee van Licht uit mijn moederlijke schoot.	44
Dag 22 - De kleine Koning Jezus is geboren. De nacht veranderde in dag.....	47
Dag 23 - De besnijdenis van Jezus. “Wij gaven Hem de Naam Jezus.”	50
Dag 24 - Een wrede tiran - De vlucht naar Egypte. Terugkeer naar Nazareth.	52
Dag 25 - In het huis van Nazareth werd het Rijk van de Goddelijke Wil gevormd. Ons jarenlang verborgen leven diende ook om het Rijk van de Goddelijke Wil voor te bereiden voor alle schepselen. Maar eerst was de Verlossing nodig.	55
Dag 26 - De pijnlijke Scheiding - Het openbaar Leven van Jezus.	59
Dag 27 - Jezus op het einde van zijn aardse leven. “Vaarwel, lieve mama! Zegen uw Zoon en geef Mij de toestemming om te sterven!” ...	61
Dag 28 - In afwachting van de Opstanding van Jezus. De dood is overwonnen. De bevrijding van de zielen in het Limbus. De Verrijzenis van Jezus.	63
Dag 29 - Verschijningen van de verrezen Jezus. De leerlingen omringende H. Maagd als Ark van het heil. De Hemelvaart van Jezus.	65
Dag 30 - Gids en Lerares van de apostelen. Nederdaling van de H. Geest.....	68
Dag 31 - De opname van Maria in de Hemel. Mijn laatste ademtocht was zuivere Liefde. Mijn Zoon ontving mij in zijn armen en bracht mij naar de Hemel te midden van de koren van de engelen die hun Koningin huldigden. ”	70